1

1 Alussa oli sana, ja se Sana oli Jumalan tykönä, ja Jumala oli se Sana. 2
Tämä oli alussa Jumalan tykönä. 3 Kaikki ovat sen kautta tehdyt, ja ilman
sitä ei ole mitään tehty, joka tehty on. 4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli
ihmisten valkeus, 5 Ja valkeus paistaa pimeydessä, jota ei pimeys
käsittänyt. 6 Yksi mies oli lähetetty Jumalalta, jonka nimi oli Johannes: 7
Se tuli valkeudesta todistamaan, että kaikki uskoisivat hänen kauttansa. 8
Ei hän ollut valkeus, mutta hän oli lähetetty valkeudesta todistamaan. 9 Se
oli totinen valkeus, joka valistaa kaikki ihmiset, jotka maailmaan tulevat;
10 Se oli maailmassa, ja maailma oli hänen kauttansa tehty, ja ei maailma
häntä tuntenut. 11 Hän tuli omillensa, ja ei hänen omansa häntä ottaneet
vastaan, 12 Mutta niille, jotka hänen ottivat vastaan, antoi hän voiman
Jumalan lapsiksi tulla, jotka uskovat hänen nimensä päälle, 13 Jotka ei
verestä eikä lihan tahdosta ei myös miehen tahdosta, mutta Jumalasta
syntyneet ovat. 14 Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän seassamme, (ja me
näimme hänen kunniansa niinkuin ainoan Pojan kunnian Isästä,) täynnä
armoa ja totuutta. 15 Johannes todisti hänestä, ja huusi, sanoen: tämä oli
se, josta minä sanoin: minun jälkeeni on tuleva, joka minun edelläni on
ollut; sillä hän oli ennen kuin minä. 16 Ja me olemme kaikki hänen
täydellisyydestänsä saaneet ja armon armosta. 17 Sillä laki on Moseksen
kautta annettu: armo ja totuus on Jesuksen Kristuksen kautta tullut. 18 Ei
ole kenkään koskaan Jumalaa nähnyt: ainokainen Poika, joka on Isän
helmassa, hän ilmoitti meille. 19 Ja tämä on Johenneksen todistus, kuin
Juudalaiset lähettivät Jerusalemista papit ja Leviläiset kysymään häneltä:
kukas olet? 20 Ja hän todisti ja ei kieltänyt, ja hän todisti, sanoen: en minä
ole Kristus. 21 Ja he kysyivät häneltä: kukas siis? oletkos Elias? Hän
sanoi: en. Oletkos propheta? Hän vastasi: en. 22 Niin he sanoivat hänelle:
kukas olet? että me antaisimme niille vastauksen, jotka meidät lähettivät:
mitäs sanot itsestäs? 23 Hän sanoi: minä olen huutava ääni korvessa:
valmistakaat Herran tietä, niinkuin Jesaias propheta sanoi. 24 Ja jotka
lähetetyt olivat, olivat Pharisealaisista. 25 Ja he kysyivät häneltä ja

sanoivat hänelle: miksi siis sinä kastat, jos et ole Kristus, etkä Elias, etkä
propheta? **26** Johannes vastasi heitä ja sanoi: minä kastan vedellä; mutta
teidän keskellänne seisoo, jota ette tunne: **27** Hän on se, joka minun
jälkeeni tulee, joka minun edelläni on ollut, jonka kengän rihmoja en minä
ole kelvollinen päästämään. **28** Nämät tapahtuivat Betabarassa, sillä
puolella Jordania, kussa Johannes kasti. **29** Toisena päivänä näki Johannes
Jesuksen tykönsä tulevan, ja sanoi: katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa
maailman synnin! **30** Tämä on se, josta minä sanoin: minun jälkeeni tulee
mies, joka minun edelläni on ollut; sillä hän oli ennen kuin minä. **31** Ja en
minä häntä tuntenut; mutta että hän ilmestyisi Israelissa, sentähden tulin
minä vedellä kastamaan. **32** Ja Johannes todisti, sanoen: minä näin Hengen
taivaasta tulevan alas niinkuin kyyhkyisen ja seisahtavan hänen päällensä.
33 Ja en minä häntä tuntenut; mutta joka minun lähetti vedellä kastamaan,
se sanoi minulle: jonka päälle sinä näet Hengen tulevan alas ja seisahtavan
hänen päällesä, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä. **34** Ja minä näin
sen ja todistin hänen olevan Jumalan Pojan. **35** Toisena päivänä seisoi
Johannes taas ja kaksi hänen opetuslapsistansa, **36** Ja kuin hän näki
Jesuksen käyvän, sanoi hän: katso, Jumalan Karitsa! **37** Ja ne kaksi
opetuslasta kuulivat hänen puhuvan, ja seurasivat Jesusta. **38** Mutta Jesus
käänsi itsensä ja näki ne seuraavan, ja sanoi heille: 39. Mitä te etsitte? Niin
he sanoivat hänelle: Rabbi (se on niin paljo sanottu: opettaja) kussas asut?
39 Hän sanoi heille: tulkaat ja katsokaat; ja he tulivat ja näkivät, kussa hän
asui, ja olivat sen päivän hänen tykönänsä, ja se oli lähes kymmenes hetki.
40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli yksi niistä kahdesta, jotka sen
Johannekselta kuulleet olivat ja häntä seurasivat. **41** Tämä löysi ensin
veljensä Simonin, ja sanoi hänelle: me löysimme Messiaan; se on niin paljo
kuin: voideltu. **42** Ja hän toi hänen Jesuksen tykö. Mutta kuin Jesus katsoi
hänen päällensä, sanoi hän: sinä olet Simon Jonan poika, ja sinä pitää
kutsuttaman Kephas; se on niin paljo kuin: kallio. **43** Toisena päivänä
tahtoi Jesus mennä Galileaan, ja löysi Philippuksen ja sanoi hänelle: seuraa
minua! **44** Mutta Philippus oli Betsaidasta, Andreaksen ja Pietarin
kaupungista. **45** Philippus löysi Natanaelin ja sanoi hänelle: me olemme
löytäneet sen, josta Moses kirjoitti laissa ja prophetat, Jesuksen, Josephin

pojan Natsaretista. 46 Ja Natanael sanoi hänelle: tulleeko Natsaretista
jotain hyvää? Philippus sanoi hänelle: tule ja katso. 47 Jesus näki
Natanaelin tykönsä tulevan, ja sanoi hänestä: katso, totisesti oikia
Israelilainen, jossa ei petosta ole. 48 Natanael sanoi hänelle: mistäs minut
tunnet? Jesus vastasi ja sanoi hänelle: ennen kuin Philippus kutsui sinua
fikunapuun alla ollessas, näin minä sinun. 49 Vastasi Natanael ja sanoi
hänelle: Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas. 50
Jesus vastasi ja sanoi hänelle: sinä uskot, että minä sanoin sinulle: minä
näin sinut fikunapuun alla. Sinä saat vielä suurempia nähdä. 51 Ja sanoi
hänelle: totisesti, totisesti sanon minä teille: tästedes pitää teidän näkemän
taivaan avoinna, ja Jumalan enkelit astuvan ylös ja tulevan alas Ihmisen
Pojan päälle.

2

1 Ja kolmantena päivänä olivat häät Galilean Kaanassa, ja Jesuksen äiti oli
siellä; 2 Niin Jesus ja hänen opetuslapsensa kutsuttiin myös häihin. 3 Ja
kun viina puuttui, sanoi Jesuksen äiti hänelle: ei heillä ole viinaa. 4 Jesus
sanoi hänelle: vaimo! mitä minun on sinun kanssas? ei minun aikani ole
vielä tullut. 5 Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: mitä hän teille sanoo, se
tehkäät. 6 Niin siellä oli kuusi kivistä vesi-astiaa pantuna Juudalaisten
puhdistamisen tavan jälkeen, ja kukin veti kaksi eli kolme mittaa. 7 Jesus
sanoi heille: täyttäkäät vesi-astiat vedellä. Ja he täyttivät ne ylen täyteen. 8
Ja hän sanoi heille: pankaat nyt sisälle ja viekäät edeskäyvälle. Ja he
veivät. 9 Mutta kuin edeskäypä maisti sitä vettä, joka viinaksi tullut oli,
(eikä tietänyt, kusta se tuli, mutta palveliat tiesivät, jotka veden
ammensivat,) kutsui edeskäypä yljän, 10 Ja sanoi hänelle: jokainen antaa
ensisti hyvää viinaa, ja kuin juovutaan, niin sitte huonompaa: sinä kätkit
hyvän viinan tähän asti. 11 Tämä on ensimäinen tunnustähti, jonka Jesus
teki Galilean Kaanassa, ja ilmoitti kunniansa. Ja hänen opetuslapsensa
uskoivat hänen päällensä. 12 Sitte meni hän alas Kapernaumiin ja hänen
äitinsä ja hänen veljensä ja hänen opetuslapsensa, eikä siellä kauvan
viipyneet. 13 Ja Juudalaisten pääsiäinen oli läsnä, ja Jesus meni ylös

Jerusalemiin, 14 Ja löysi templissä istuvan ne, jotka karjaa, lampaita ja
kyykyläisiä myyskentelivät, ja vaihettajat. 15 Ja hän teki ruoskan köysistä,
ja ajoi ulos ne kaikki temppelistä ja lampaat ja karjan, ja heitti pois
vaihettajain rahat ja maahan kukisti pöydät. 16 Ja sanoi niille, jotka
kyhkyisiä myivät: viekäät nämät täältä pois ja älkäät tehkö minun Isäni
huonetta kauppahuoneeksi. 17 Mutta hänen opetuslapsensa muistivat
kirjoitetuksi: sinun huonees kiivaus on minun syönyt. 18 Niin vastasivat
Juudalaiset ja sanoivat hänelle: mitä merkkiä sinä meille osoitat, ettäs näitä
teet? 19 Jesus vastasi ja sanoi heille: jaottakaat maahan tämä templi, ja
minä tahdon sen kolmantena päivänä rakentaa ylös. 20 Niin Juudalaiset
sanoivat: tätä templiä on rakennettu kuusiviidettäkymmentä ajastaikaa, ja
sinä rakennat sen kolmena päivänä? 21 Mutta hän sanoi ruumiinsa
templistä. 22 Kuin hän siis oli kuolleista noussut, muistivat hänen
opetuslapsensa hänen sen heille sanoneeksi, ja uskoivat Raamatun ja
puheen, minkä Jesus oli puhunut. 23 Mutta kuin hän pääsiäis-juhlapäivänä
oli Jerusalemissa, uskoivat monta hänen nimensä päälle, kuin he näkivät ne
tunnustähdet mitkä hän teki. 24 Mutta ei Jesus uskonut itsiänsä heille; sillä
hän tunsi heidät kaikki, 25 Ja ei tarvinnut, että joku olis ihmisestä
todistanut; sillä hän tiesi, mitä ihmisessä oli.

3

1 Niin oli yksi mies Pharisealaisista, Nikodemus nimeltä, Juudalaisten
ylimmäinen. 2 Se tuli yöllä Jesuksen tykö ja sanoi hänelle: Mestari, me
tiedämme, että sinä olet Jumamalasta opettajaksi tullut; sillä ei taida
kenkään niitä tunnustähtiä tehdä, joita sinä teet, jollei Jumala ole hänen
kanssansa. 3 Jesus vastasi ja sanoi hänelle: totisesti, totisesti sanon minä
sinulle: ellei joku vastuudesta synny, ei hän taida Jumalanmalan
valtakuntaa nähdä. 4 Nikodemus sanoi hänelle: kuinka taitaa ihminen
vanhana syntyä? taitaako hän äitinsä kohtuun jälleen mennä, ja syntyä? 5
Jesus vastasi: totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ellei joku synny vedestä
ja Hengestä ei hän taida Jumalan valtakuntaan sisälle tulla. 6 Mitä lihasta
syntynyt on, se on liha, ja mitä Hengestä syntynyt on se on henki. 7 Älä

ihmettele, että minä sanoin sinulle: teidän pitää uudesta syntymän. **8** Tuuli
puhaltaa, kussa hän tahtoo, ja sinä kuulet hänen humunsa, ja et tiedä, kusta
hän tulee taikka kuhunka hän menee: näin on jokainen, joka Hengestä
syntynyt on. **9** Vastasi Nikodemus ja sanoi hänelle: kuinka ne taitavat
tapahtua? **10** Jesus vastasi ja sanoi hänelle: sinä olet mestari Israelissa, ja
et näitä tiedä! **11** Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: me puhumme, mitä
me tiedämme, ja todistamme, mitä me näemme, ja ette ota vastaan meidän
todistustamme. **12** Jos minä maallisia teille sanoin, ja ette usko: kuinka te
uskoisitte, jos minä taivaallisia teille sanoisin? **13** Ei astu kenkään ylös
taivaasen, vaan joka taivaasta astui alas, Ihmisen Poika, joka on taivaassa.
14 Ja niinkuin Moses ylensi kärmeen korvessa, niin myös Ihmisen Poika
pitää ylennettämän. **15** Että jokainen, joka uskoo hänen päällensä, ei pidä
hukkuman, mutta ijankaikkisen elämän saaman. **16** Sillä niin on Jumala
maailmaa rakastanut, että hän antoi ainoan Poikansa, että jokainen, joka
uskoo hänen päällensä, ei pidä hukkuman, mutta ijankaikkisen elämän
saaman. **17** Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan, tuomitsemaan
maailmaa, mutta että maailma pitää hänen kauttansa vapahdettaman. **18**
Joka hänen päällensä uskoo, ei häntä tuomita; mutta joka ei usko, se on jo
tuomittu; sillä ei hän uskonut Jumalan ainoan Pojan nimen päälle. **19** Mutta
tämä on tuomio: että valkeus tuli maailmaan, ja ihmiset rakastivat
enemmin pimeyttä kuin valkeutta; sillä heidän työnsä olivat pahat. **20** Sillä
jokainen, joka pahaa tekee, se vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei
hänen töitänsä pitäisi laitettaman. **21** Mutta joka totuuden tekee, se tulee
valkeuteen, että hänen työnsä nähtäisiin; sillä ne ovat Jumalassa tehdyt. **22**
Sitte tuli Jesus ja hänen opetuslapsensa Juudean maahan, ja asui siellä
heidän kanssansa, ja kasti. **23** Mutta Johannes kasti myös Enonissa läsnä
Salimia, sillä siellä oli palto vettä; ja he tulivat ja kastettiin. **24** Sillä ei
Johannes ollut vielä silloin vankiuteen heitetty. **25** Niin tuli kysymys
Johanneksen opetuslasten ja Juudalaisten välillä puhdistuksesta. **26** Ja he
tulivat Johanneksen tykö ja sanoivat hänelle: opettaja, se joka sinun
kanssas oli toisella puolella Jordania, josta sinä todistit, katso, hän kastaa,
ja jokainen menee hänen tykönsä. **27** Johannes vastasi ja sanoi: ei ihminen
taida mitään ottaa, ellei hänelle anneta taivaasta. **28** Te olette itse minun

todistajani, että minä olen sanonut: en minä ole Kristus, vaan minä olen
hänen edellänsä lähetetty. 29 Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän
ystävä, joka seisoo ja kuultelee häntä, se iloittaa itsiänsä yljän äänestä
sangen suuresti; sentähden on tämä minun iloni täytetty. 30 Hänen tulee
kasvaa, mutta minun pitää vähenemän. 31 Joka ylhäältä tulee, se on
kaikkein päällä, ja joka maasta on, se on maasta ja puhuu maasta. Joka
taivaasta tulee, hän on kaikkein ylin. 32 Ja mitä hän nähnyt ja kuullut on,
sen hän todistaa, ja ei kenkään ota vastaan hänen todistustansa. 33 Joka
hänen todistuksensa otti vastaan, se päätti Jumalan olevan totisen. 34 Sillä
jonka Jumala lähetti, se puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna
Henkeä mitalla. 35 Isä rakastaa Poikaa, ja antoi kaikki hänen käteensä. 36
Joka uskoo Pojan päälle, hänellä on ijankaikkinen elämä; mutta joka ei
usko Pojan päälle, ei hänen pidä elämää näkemän, mutta Jumalan viha
pysyy hänen päällänsä.

4

1 Kuin siis Herra ymmärsi Pharisealaisten kuulleeksi, että Jesus teki
enemmin opetuslapsia ja kasti kuin Johannes; 2 (Vaikka ei Jesus itse
kastanut, mutta hänen opetuslapsensa,) 3 Jätti hän Juudean ja meni jälleen
Galileaan. 4 Mutta hänen piti Samarian kautta vaeltaman. 5 Niin hän tuli
Samarian kaupunkiin, joka kutsuttiin Sikar, lähes sitä maakartanoa, jonka
Jakob oli pojallensa Josephille antanut. 6 Niin siellä oli Jakobin lähde.
Kuin Jesus matkasta oli vasynyt, istui hän lähteen päälle, ja se oli liki
kuudetta hetkeä. 7 Niin tuli yksi Samarian vaimo vettä ammentamaan, ja
Jesus sanoi hänelle: anna minun juodakseni. 8 Sillä hänen opetuslapsensa
olivat menneet kaupunkiin ruokaa ostamaan. 9 Sanoi Samarian vaimo
hänelle: kuinka sinä minulta juoda anot, joka olet Juudalainen, ja minä olen
Samarialainen? sillä ei Juudalaiset pidä yhtään kanssakäymistä
Samarialaisten kanssa. 10 Jesus vastasi ja sanoi hänelle: jos sinä tietäisit
Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: anna minun juodakseni!
niin sinä anoisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä. 11 Sanoi vaimo
hänelle: Herra, eipä sinulla ole, milläs ammennat, ja lähde on syvä: kusta

siis sinulla on elävää vettä? 12 Oletkos sinä suurempi kuin meidän isämme
Jakob, joka meille tämän kaivon antoi? ja hän joi itse siitä, ja hänen
lapsensa, ja hänen karjansa. 13 Jesus vastasi ja sanoi hänelle: jokainen,
joka juo tästä vedestä, hän janoo jälleen; 14 Mutta joka siitä vedestä juo,
jonka minä hänelle annan, ei hän janoo ijankaikkisesti; vaan se vesi, jonka
minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kuohuu
ijankaikkiseen elämään. 15 Sanoi vaimo hänelle: Herra, anna minulle sitä
vettä, etten minä janoaisi enkä tarvitsisi tulla tänne ammentamaan. 16 Jesus
sanoi hänelle: mene, kutsu miehes, ja tule tänne. 17 Vaimo vastasi ja sanoi
hänelle: ei minulla ole miestä. Sanoi Jesus hänelle: oikein sinä sanoit: ei
minulla ole miestä. 18 Sillä viisi miestä on sinulla ollut, ja se joka sinulla
nyt on, ei ole sinun miehes. Sen sinä oikein sanoit. 19 Vaimo sanoi hänelle:
Herra, minä näen, että sinä olet propheta. 20 Meidän isämme ovat tällä
vuorella kumartaneet ja rukoilleet, ja te sanotte: Jerusalemissa on se sia,
jossa pitää rukoiltaman. 21 Jesus sanoi hänelle: vaimo, usko minua: se aika
tulee, ettette tällä vuorella eikä Jerusalemissa Isää rukoile. 22 Ette tiedä,
mitä te rukoilette, mutta me tiedämme, mitä me rukoilemme; sillä autuus
on Juudalaisista. 23 Mutta hetki tulee, ja jo nyt on, että totiset rukoiliat
rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä Isä tahtoo myös senkaltaisia,
jotka häntä rukoilevat. 24 Jumala on Henki, ja jotka häntä rukoilevat,
niiden pitää hengessä ja totuudessa häntä rukoileman. 25 Vaimo sanoi
hänelle: minä tiedän, että Messias on tuleva, joka kutsutaan Kristus: kuin
hän tulee, niin hän ilmoittaa meille kaikki. 26 Jesus sanoi hänelle: minä
olen se, joka sinun kanssas puhun. 27 Silloin tulivat hänen opetuslapsensa
ja ihmettelivät, että hän sitä vaimoa puhutteli: ei kuitenkaan kenkään
sanonut: mitäs kysyt? eli mitäs häntä puhuttelet? 28 Niin vaimo jätti
vesi-astiansa, ja meni kaupunkiin, ja sanoi niille ihmisille: 29 Tulkaa
katsomaan sitä ihmistä, joka minulle sanoi kaikki, mitä minä tehnyt olen:
olleeko hän Kristus? 30 Niin he läksivät kaupungista ja menivät hänen
tykönsä. 31 Mutta sillä välillä rukoilivat opetuslapset häntä, sanoen: Rabbi,
syö. 32 Vaan hän sanoi heille: minulla on ruokaa syödäkseni, jota ette
tiedä. 33 Niin opetuslapset sanoivat keskenänsä: lieneekö joku hänelle

syötävää tuonut? 34 Jesus sanoi heille: minun ruokani on se, että minä teen
hänen tahtonsa, joka minun lähetti, ja täytän hänen tekonsa. 35 Ettekö te
sano: vielä ovat neljä kuukautta ja elonaika tulee? katso, minä sanon teille:
nostakaat silmänne ylös ja katsokaat vainioita: sillä ne ovat jo valkiat
elonajaksi. 36 Ja joka niittää, hän saa palkan ja kokoo hedelmän
ijankaikkiseen elämään: että kylväjä ja niittäjä ynnä iloitsisivat. 37 Sillä
tässä on se sana tosi; toinen on, joka kylvää, ja toinen, joka niittää. 38
Minä lähetin teidät niittämään, jossa ette ole työtä tehdeet: muut ovat työtä
tehneet ja te olette heidän työnsä päälle tulleet. 39 Mutta monta
Samarialaista siitä kaupungista uskoivat hänen päällensä sen vaimon
puheen tähden, joka sanoi: hän on minulle kaikki sanonut, mitä minä tehnyt
olen. 40 Kuin siis Samarialaiset tulivat hänen tykönsä, rukoilivat he häntä
viipymään heidän tykönänsä. Ja hän viipyi siellä kaksi päivää. 41 Ja paljo
usiammat uskoivat hänen sanansa tähden. 42 Ja sanoivat sille vaimolle:
emme nyt silleen usko sinun puhees tähden; sillä me olemme itse kuulleet
ja tiedämme, että hän on totisesti Kristus, maailman Vapahtaja. 43 Mutta
kahden päivän perästä läksi hän sieltä ja meni Galileaan. 44 Sillä Jesus
todisti itse, ettei propheta maksa isänsä maalla mitään. 45 Kuin hän siis
tuli Galileaan, ottivat Galilealaiset hänen vastaan, jotka olivat nähneet
kaikki ne, mitä hän Jerusalemissa juhlana tehnyt oli: sillä he olivat myös
juhlalle tulleet. 46 Niin Jesus tuli taas Galilean Kaanaan, kussa hän meden
viinaksi tehnyt oli. Ja oli kuninkaan mies, jonka poika sairasti
Kapernaumissa. 47 Kuin hän kuuli, että Jesus oli tullut Juudeasta
Galileaan, meni hän hänen tykönsä ja rukoili häntä tulemaan alas ja
parantamaan hänen poikansa, joka oli kuolemallansa. 48 Sanoi siis Jesus
hänelle: ellette näe tunnustähtiä ja ihmeitä, niin ette usko. 49 Sanoi
kuninkaan mies hänelle: Herra, tule alas ennenkuin minun poikani kuolee.
50 Jesus sanoi hänelle: mene, sinun poikas elää. Ja mies uskoi sanan, jonka
Jesus sanoi hänelle, ja meni. 51 Niin hänen mennessänsä, kohtasivat hänen
palveliansa hänen ja ilmoittivat hänelle, sanoen: sinun poikas elää. 52 Niin
hän tutki heiltä hetkeä, jolla hän parani, ja he sanoivat hänelle: eilen
seitsemännellä hetkellä antoi vilutauti hänen ylön. 53 Niin isä ymmärsi sen
siksi hetkeksi, jolla Jesus sanoi hänelle: sinun poikas elää. Ja hän uskoi ja

koko hänen huoneensa. 54 Tämä on toinen tunnustähti, jonka Jesus teki
tullessansa Juudeasta Galileaan.

5

1 Sitte oli Juudalaisten juhlapäivä, ja Jesus meni ylös Jerusalemiin. 2
Mutta Jerusalemissa on Lammasportin tykönä lammikko, joka Hebrean
kielellä kutsutaan Betesda, jossa oli viisi vajaa, 3 Joissa makasi suuri
joukko sairaita, sokeita, ontuvia, halvatuita, jotka veden liikuttamista
odottivat. 4 Sillä enkeli tuli alas määrätyllä ajalla lammikkoon ja sekoitti
veden: joka siis ensimäisenä veteen astui, kuin se sekoitettu oli, niin se
parani, ehkä missä ikänä taudissa hän oli. 5 Niin oli siellä mies, joka
kahdeksanneljättäkymmentä ajastaikaa oli sairastanut. 6 Kuin Jesus hänen
näki makaavan ja tunsi hänen jo kauvan sairastaneen, sanoi hän hänelle:
tahdotkos tulla terveeksi? 7 Sairas vastasi häntä: Herra, ei ole minulla sitä
ihmistä, joka minun vie, kuin vesi sekoitettu on, lammikkoon; mutta kuin
minä tulen, niin on toinen minun edelläni siihen astunut. 8 Jesus sanoi
hänelle: nouse, ota vuotees ja käy. 9 Ja kohta parani se ihminen, ja otti
vuoteensa ja kävi. Ja se päivä oli sabbati. 10 Sanoivat siis Juudalaiset
paratulle: nyt on sabbati, ei sinun sovi vuodetta kantaa. 11 Hän vastasi
heitä: joka minun paransi, se sanoi minulle: ota vuotees ja käy. 12 Niin he
kysyivät häneltä: kuka on se ihminen, joka sinulle sanoi: ota vuotees ja
käy? 13 Mutta ei parattu tietänyt, kuka se oli; sillä Jesus oli mennyt pois
kansan tähden, joka siinä paikassa oli. 14 Sitte löysi Jesus hänen templissä
ja sanoi hänelle: katso, sinä olet parattu: älä silleen syntiä tee, ettei jotain
pahempaa sinulle tapahtuisi. 15 Niin se ihminen meni pois ja ilmoitti
Juudalaisille, että Jesus oli se, joka hänen parantanut oli. 16 Ja Juudalaiset
vainosivat sentähden Jesusta ja etsivät häntä tappaaksensa, että hän
senkaltaisia teki sabbatina. 17 Niin Jesus vastasi heitä: minun isäni tekee
työtä hamaan tähän asti, ja minä myös teen työtä. 18 Sentähden etsivät
Juudalaiset häntä vielä enemmin tappaaksensa, ettei hän ainoastaan
sabbatia rikkonut, mutta myös sanoi Jumalan isäksensä, ja teki itsensä
Jumalan kaltaiseksi. 19 Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: totisesti, totisesti

sanon minä teille: ei taida Poika itsestänsä mitään tehdä, ellei hän näe Isän
tekevän; sillä mitä ikänä hän tekee, sitä myös Poika niin tekee. **20** Sillä Isä
rakastaa Poikaa ja osoittaa hänelle kaikki, mitä hän itse tekee, ja hän on
vielä suurempia töitä hänelle osoittava, kuin nämät ovat, että teidän pitää
ihmettelemän. **21** Sillä niinkuin Isä herättää ja virvoittaa kuolleita, niin
myös Poika virvoittaa, joita hän tahtoo. **22** Sillä ei Isä ketään tuomitse,
vaan antoi kaiken tuomion Pojalle: **23** Että kaikki Poikaa kunnioittaisivat,
niinkuin he Isää kunnioittavat. Joka ei Poikaa kunnioita, ei se kunnioita
Isää, joka hänen lähetti. **24** Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka
kuulee minun sanani ja uskoo sen, joka minun lähetti, hänellä on
ijankaikkinen elämä, ja ei hän tule tuomioon, vaan menee kuolemasta
elämään. **25** Totisesti, totisesti sanon minä teille: hetki tulee, ja nyt jo on,
että kuolleet saavat kuulla Jumalan Pojan äänen; ja jotka sen kuulevat, ne
saavat elää. **26** Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessänsä, niin antoi hän
myös elämän Pojalle itsessänsä olemaan, **27** Ja on hänellä myös antanut
vallan tuomita, että hän on Ihmisen Poika. **28** Älkää tätä ihmetelkö; sillä
hetki tulee, jona kaikki ne, jotka haudoissa ovat, saavat kuulla hänen
äänensä. **29** Ja pitää tuleman edes ne, jotka hyvää tehneet ovat, elämän
ylösnousemiseen, mutta jotka pahaa tehneet ovat, tuomion
ylösnousemiseen. **30** En minä itsestäni taida mitään tehdä: niinkuin minä
kuulen, niin minä tuomitsen, ja minun tuomioni on oikia; sillä en minä etsi
minun tahtoani, vaan Isän tahtoa, joka minun lähetti. **31** Jos minä itsestäni
todistaisin, niin ei minun todistukseni olisi tosi. **32** Toinen on, joka todistaa
minusta, ja minä tiedän, että hänen todistuksensa on tosi, jonka hän
minusta todistaa. **33** Te lähetitte Johanneksen tykö, ja hän todisti totuuden.
34 Mutta en minä ihmiseltä todistusta ota; vaan minä sanoin näitä, että te
autuaaksi tulisitte. **35** Hän oli palavainen ja paistavainen kynttilä; mutta te
tahdoitte ainoastaan vähän aikaan riemuita hänen valkeudessansa. **36**
Mutta minulla on suurempi todistus kuin Johanneksen; sillä ne työt, jotka
Isä antoi minulle täyttääkseni, ne työt, jotka minä teen, todistavat minusta,
että Isä minun lähetti, **37** Ja Isä, joka minun lähetti, hän todistaa minusta.
Ette ole koskaan hänen ääntänsä kuulleet eli hänen muotoansa nähneet, **38**
Ja ei teillä ole hänen sanansa pysyväinen; sillä ette usko sitä, jonka hän

lähetti. 39 Tutkikaat Raamatuita; sillä niissä te luulette teillänne
ijankaikkisen elämän olevan, ja ne ovat, jotka todistavat minusta. 40 Ja
ette tahdo tulla minun tyköni, että te saisitte elämän. 41 En minä pyydä
kunniaa ihmisiltä; 42 Vaan minä tunnen teidät, ettei teissä ole Jumalan
rakkaus. 43 Minä tulin Isäni nimeen, ja ette minua ota vastaan; jos joku
tulee omalla nimellänsä, niin te sen otatte vastaan. 44 Kuinka te taidatte
uskoa, jotka otatte kunnian toinen toiseltanne, ja sitä kunniaa, joka ainoalta
Jumalalta tulee, ette etsi? 45 Älkäät luulko, että minä minä kannan Isän
edessä teidän päällenne: se on, koka teidän päällenne kantaa, Moses,
johonka te turvaatte. 46 Sillä jos te olisitte Moseksen uskoneet, niin te
olisitte minun uskoneet; sillä minusta on hän kirjoittanut. 47 Jos ette hänen
kirjoitksiansa usko, kuinkas te minun sanani uskotte?

6

1 Sitte meni Jesus Galilean meren ylitse, joka on Tiberiaan, 2 Ja häntä
seurasi paljo kansaa, että he näkivät hänen merkkinsä, joita hän teki
sairaissa. 3 Niin Jesus meni ylös vuorelle ja istui siellä opetuslastensa
kanssa. 4 Ja lähestyi pääsiäinen, Juudalaisten juhla. 5 Kuin siis Jesus nosti
silmänsä ja näki tulevan paljon kansaa tykönsä, sanoi hän Philippukselle:
kusta me ostamme leipiä näiden syödä? 6 (Mutta sen hän sanoi, kiusaten
häntä: sillä hän tiesi, mitä hän tekevä oli.) 7 Vastasi Philippus häntä:
kahdensadan penningin leivät ei täytyisi heille, että kukin heistä vähänkin
sais. 8 Sanoi yksi hänen opetuslapsistansa hänelle: Andreas, Simon
Pietarin veli: 9 Tässä on poikainen, jolla on viisi ohrasta leipää ja kaksi
kalaista; vaan mitä ne ovat näin paljolle? 10 Mutta Jesus sanoi: asettakaat
kansa atrioitsemaan. ja siinä aikassa oli paljo ruohoa. Niin atrioitsi lähes
viisituhatta miestä. 11 Ja Jesus otti leivät, kiitti ja antoi opetuslapsille,
mutta opetuslapset jakoivat atrioitseville, niin myös kaloista niin paljo kuin
hän tahtoi. 12 Mutta kuin he ravitut olivat, sanoi hän opetuslapsillensa:
kootkaat murut, jotka jäivät, ettei mitään hukkuisi. 13 Niin he kokosivat ja
täyttivät kaksitoistakymmentä koria muruilla, viidestä ohraisesta leivästä,
jotka niiltä liiaksi olivat, jotka atrioitsivat. 14 Kuin siis ne ihmiset sen

merkin näkivät, minkä Jesus teki, sanoivat he: tämä on totisesti se
Propheta, joka maailmaan tuleva oli. 15 Kuin Jesus ymmärsi, että he
tahtoivat tulla ja väkivallalla tehdä hänen kuninkaaksi, meni hän pois taas
vuorelle yksinänsä. 16 Mutta kuin ehtoo tuli, menivät hänen
opetuslapsensa alas meren tykö, 17 Ja astuivat haahteen ja menivät ylitse
meren Kapernaumia päin. Ja jo oli pimiä tullut, ja ei Jesus tullut heidän
tykönsä. 18 Niin meri nousi, että suuri tuuli puhalsi. 19 Ja kuin he olivat
soutaneet lähes viisikolmattakymmentä eli kolmekymmentä vakomittaa,
näkivät he Jesuksen käyvän meren päällä ja lähenevän haahta; ja he
peljästyivät. 20 Niin hän sanoi heille: minä olen; älkäät peljätkö. 21 Niin
he tahtoivat ottaa hänen haahteen; ja haaksi oli jo sen maan tykönä,
johonka he menivät. 22 Toisena päivänä, kuin kansa, joka sillä puolella
merta oli, näki, ettei siellä muuta venhettä ollut kuin se yksi, johonka
hänen opetuslapsensa olivat astuneet, ja ettei Jesus ollut astunut haahteen
opetuslastensa kanssa, vaan hänen opetuslapsensa olivat ainoastaan
matkaan lähteneet; 23 Mutta muut venheet tulivat Tiberiaasta, lähes sitä
paikkaa, jossa he olivat leipää syöneet, sitte kuin Herra oli kiittänyt; 24
Koska kansa sen näki, ettei Jesus siellä ollut eikä hänen opetuslapsensa,
asutivat he myös haaksiin ja menivät Kapernaumiin etsein Jesusta. 25 Ja
kuin he hänen siltä puolen merta löysivät, sanoivat he hänelle: Rabbi,
koskas tänne tulit? 26 Jesus vastasi heitä ja sanoi: totisesti, totisesti sanon
minä teille: ette etsi minua, että te näitte ihmeen, vaan että te saitte leipää
syödä ja olette ravitut. 27 Älkäät tehkö sitä ruokaa, joka on katoovainen,
vaan sitä ruokaa, joka pysyy ijankaikkiseen elämään, jonka Ihmisen Poika
teille antava on; sillä Isä Jumala on sen vahvistanut. 28 Niin he sanoivat
hänelle: mitä meidän pitää tekemän, että me taitaisimme Jumalan töitä
tehdä? 29 Jesus vastasi ja sanoi heille: se on Jumalan työ, että te uskotte
sen päälle, jonka hän lähetti. 30 Niin he sanoivat hänelle: mitä ihmettä siis
sinä teet, että me näkisimme ja uskoisimme sinun päälles? Mitä työtä sinä
teet? 31 Meidän isämme söivät mannaa korvessa, niinkuin kirjoitettu on:
hän antoi heille leipää taivaasta syödäksensä. 32 Niin Jesus sanoi heille:
totisesti, totisesti sanon minä teille: ei Moses sitä leipää antanut teille
taivaasta; mutta minun Isäni antaa totisen leivän taivaasta. 33 Sillä Jumalan

leipä on se, joka taivaasta tulee alas ja antaa maailmalle elämän. 34 Niin
he sanoivat hänelle: Herra, anna meille aina sitä leipää. 35 Jesus sanoi
heille: minä olen elämän leipä: joka tulee minun tyköni, ei hän suinkaan
isoo, ja joka uskoo minun päälleni, ei hän koskaan janoo. 36 Mutta minä
sanoin teille, että te näitte minun, ette sittekään usko. 37 Kaikki, mitä
minun Isäni antaa minulle, se tulee minun tyköni: ja joka minun tyköni
tulee, sitä en minä heitä ulos. 38 Sillä minä tulin taivaasta alas, en
tekemään minun tahtoani, vaan sen tahtoa, joka minun lähetti. 39 Mutta se
on Isän tahto, joka minun lähetti, ettei minun pidä yhtäkään niistä kaikista
kadottaman, jotka hän minulle antoi, mutta olen ne herättävä viimeisenä
päivänä. 40 Tämä on sen tahto, joka minun lähetti, että jokainen koka
näkee Pojan ja uskoo hänen päällensä, hänellä pitää ijankaikkinen elämä
oleman, ja minä herätän hänen viimeisenä päivänä. 41 Niin Juudalaiset
napisivat sitä, kuin hän sanoi: minä olen se leipä, joka taivaasta tuli alas, 42
Ja sanoivat: eikö tämä ole Jesus, Josephin poika, jonka isän ja äidin me
tunnemme? Kuinkas hän sanoo: minä olen tullut taivaasta alas. 43 Niin
Jesus vastasi ja sanoi heille: älkäät napisko keskenänne. 44 Ei taida
kenkään minun tyköni tulla, ellei Isä, joka minun lähetti, vedä häntä, ja
minä herätän hänen viimeisenä päivänä. 45 Se on prophetaissa kirjoitettu:
heidän pitää kaikki Jumalalta opetetuksi tuleman. Sentähden jokainen,
joka sen on Isältä kuullut ja oppinut, hän tulee minun tyköni. 46 Ei niin,
että joku on Isän nähnyt, vaan joka on Jumalasta, se on Isän nähnyt. 47
Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka uskoo minun päälleni, hänellä on
ijankaikkinen elämä. 48 Minä olen elämän leipä. 49 Teidän isänne söivät
mannaa korvessa ja kuolivat. 50 Tämä on se leipä, joka taivaasta tuli alas,
ja joka siitä syö, ei hänen pidä kuoleman. 51 Minä olen elävä leipä, joka
taivaasta tuli alas: se joka tästä leivästä syö, hän elää ijankaikkisesti. Ja se
leipä, jonka minä annan, on minun lihani, jonka minun pitää antaman
maailman elämän edestä. 52 Niin Juudalaiset riitelivät keskenänsä, sanoen:
kuinka tämä taitaa antaa lihansa meille syödä? 53 Jesus sanoi heille:
totisesti, totisesti sanon minä teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo
hänen vertansa, niin ei ole elämä teissä. 54 Joka syö minun lihani ja juo
minun vereni, hänellä on ijankaikkinen elämä, ja minä olen herättävä hänen

viimeisenä päivänä. 55 sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni
on totinen juoma. 56 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hän on
minussa ja minä hänessä. 57 Niinkuin elävä Isä minun lähetti ja minä elän
Isäni tähden, niin myös se, joka minua syö, hän elää minun tähteni. 58
Tämä on se leipä, joka taivaasta tuli alas: ei niinkuin teidän isänne söivät
mannaa ja kuolivat: Joka tätä leipää syö, hän saa elää ijankaikkisesti. 59
Näitä sanoi hän synagogassa, opettaissansa Kapernaumissa. 60 Niin monta
hänen opetuslapsistansa, kuin he tänän kuulivat, sanoivat: tämä on kova
puhe: kuka voi sitä kuulla? 61 Mutta kuin Jesus tiesi itsestänsä, että hänen
opetuslapsensa siitä napisivat, sanoi hän heille: pahoittaako tämä teitä? 62
Mitä sitte, jos te näette Ihmisen Pojan sinne menevän ylös, kussa hän ennen
oli? 63 Henki on se, joka eläväksi tekee, ei liha mitään auta: ne sanat, jotka
minä teille puhun, ovat henki ja elämä. 64 Mutta muutamat teistä ovat,
jotka ei usko. Sillä Jesus tiesi alusta, kutka ovat, jotka ei uskoneet, ja kuka
hänen oli pettävä. 65 Ja hän sanoi: sentähden sanoin minä teille: ei taida
kenkään tulla minun tyköni, ellei se ole annettu hänelle minun Isältäni. 66
Siitä ajasta luopuivat monta hänen opetuslastansa hänestä ja menivät pois,
eikä hänen kanssansa enempi vaeltaneet. 67 Niin Jesus sanoi niille
kahdelletoistakymmenelle: ettekö te myös tahdo mennä pois? 68 Simon
Pietari vastasi häntä: Herra, kenenkäs tykö me menemme? sinulla on
ijankaikkisen elämän sanat, 69 Ja me uskomme ja olemme ymmärtäneet,
että sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika? 70 Jesus vastasi heitä: enkö
minä ole teitä kahtatoistakymmentä valinnut? ja yksi teistä on perkele. 71
Mutta sen hän sanoi Juudaasta, Simonin pojasta Iskariotista; sillä hän oli
hänen pettävä, ja oli yksi niistä kahdestatoistakymmenestä.

7

1 Ja sitte vaelsi Jesus Galileassa; sillä ei hän tahtonut vaeltaa Juudeassa,
että Juudalaiset pyysivät häntä tappaa. 2 Niin Juudalaisten lehtimajan juhla
oli läsnä. 3 Ja hänen veljensä sanoivat hänelle: lähde täältä ja mene
Juudeaan, että myös sinun opetuslapses näkisivät sinun työs, joita sinä teet.
4 Sillä ei kenkään tee mitään salaa, ja tahtoo itse julki olla. Jos siis sinä

näitä teet, niin julista itses maailman edessä. 5 Sillä ei hänen veljensäkään
uskoneet hänen päällensä. 6 Niin Jesus sanoi heille: ei ole minun aikani
vielä tullut; vaan teidän aikanne on aina valmis. 7 Ei maailma taida teitä
vihata, mutta minua hän vihaa; sillä minä todistan hänestä, että hänen
työnsä ovat pahat. 8 Menkäät te ylös juhlalle: en minä vielä tälle juhlalle
mene, sillä ei minun aikani ole vielä täytetty. 9 Ja kuin hän näitä heille
puhunut oli, niin hän jäi Galileaan. 10 Mutta kuin hänen veljensä olivat
menneet ylös, meni hän myös juhlalle, ei julki, vaan niinkuin salaa. 11 Niin
Juudalaiset etsivät häntä juhlana ja sanoivat: kussa hän on? 12 Ja suuri
napina oli hänestä kansan seassa; sillä muutamat sanoivat: hän on hyvä,
mutta toiset sanoivat: ei, vaan hän viettelee kansan. 13 Ei kuitenkaan
yksikään hänestä julkisesti puhunut; sillä he pelkäsivät Juudalaisia. 14
Mutta kuin jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jesus ylös templiin, ja opetti.
15 Ja Juudalaiset ihmettelivät, sanoen: kuinka tämä taitaa kirjaa, joka ei
ole oppinut? 16 Vastasi Jesus ja sanoi heille: ei minun oppini ole minun,
mutta sen, joka minun lähetti. 17 Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa,
niin hänen pitää tietämän tästä opista, josko se on Jumalasta, eli jos minä
itsestäni puhun. 18 Joka itsestänsä puhuu, se etsii omaa kunniaansa: mutta
joka etsii sen kunniaa, joka hänen lähetti, se on vakaa ja ei hänessä ole
vääryyttä. 19 Eikö Moses antanut teille lakia, ja ei kenkään teistä lakia
taytä? Miksi te etsitte minua tappaaksenne? 20 Vastasi kansa ja sanoi:
sinulla on perkele: kuka sinua etsii tappaaksensa? 21 Jesus vastasi ja sanoi
heille: yhden työn minä tein, ja te kaikki ihmettelette. 22 Sentähden antoi
Moses teille ympärileikkauksen, (ei että se Mosekselta oli, vaan isiltä), ja
te ympärileikkaatte sabbatina ihmisen. 23 Jos ihminen sabbatina
ympärileikataan, ettei Moseksen laki rikottaisi: närkästyttekö te minusta,
että minä koko ihmisen sabbatina paransin? 24 Älkäät tuomitko näkemisen
jälkeen, vaan sanokaat oikia tuomio. 25 Sanoivat siis muutamat
Jerusalemin asuvaisista: eikö tämä se ole, jota he etsivät tappaaksensa? 26
Ja katso, hän puhuu rohkiasti, ja ei he hänelle mitään puhu: tietänevätkö
ylimmäiset oikein, että hän on totisesti Kristus? 27 Mutta me kyllä
tiedämme, kusta tämä on: vaan kusta Kristus tulee ja kusta hän on, ei

kenkään tiedä. **28** Niin Jesus huusi templissä, opetti ja sanoi: ja te tunnette
minun, ja tiedätte, kusta minä olen: ja en minä ole tullut itsestäni, mutta hän
on vakaa, joka minun lähetti, jota ette tunne. **29** Mutta minä tunnen hänen,
sillä minä olen hänestä, ja hän lähetti minun. **30** Niin he etsivät häntä
käsittääksensä; vaan ei kenkään laskenut kättänsä hänen päällensä, sillä ei
hänen aikansa ollut vielä tullut. **31** Mutta paljo kansasta uskoivat hänen
päällensä ja sanoivat: kuin Kristus tulee, tehneekö hän enemmän ihmeitä
kuin tämä on tehnyt? **32** Pharisealaiset kuulivat kansan hänestä senkaltaisia
napisevan, ja Pharisealaiset ja ylimmäiset papit lähettivät palveliat häntä
ottamaan kiinni. **33** Niin Jesus sanoi heille: minä olen vielä vähän aikaa
teidän kanssanne, ja menen sitte hänen tykönsä, joka minun lähetti. **34**
Teidän pitää minua etsimän ja ei löytämän, ja kussa minä olen, ette taida
sinne tulla. **35** Niin Juudalaiset sanoivat keskenänsä: kununkas hän menee,
ettemme häntä löydä? meneekö hän Grekiläisten sekaan, jotka sinne ja
tänne hajoitetut ovat, Grekiläisiä opettamaan? **36** Mikä puhe se on, minkä
hän sanoi: teidän pitää etsimän minua ja ei löytämän, ja kussa minä olen,
ette taida sinne tulla? **37** Mutta viimeisenä suurena juhlapäivänä seisoi
Jesus ja huusi, sanoen: joka janoo, se tulkaan minun tyköni ja juokaan. **38**
Joka uskoo minun päälleni, niinkuin Raamattu sanoo, hänen kohdustansa
pitää vuotaman elämän veden virrat. **39** (Mutta sen hän sanoi siitä
hengestä, jonka niiden piti saaman, jotka uskovat hänen päällensä; sillä ei
Pyhä Henki vielä silloin saapuvilla ollut, ettei Jesus ollut vielä kirkastettu.)
40 Monta siis kansasta, jotka tämän puheen kuulivat, sanoivat: tämä on
totisesti propheta. **41** Muut sanoivat: tämä on Kristus; mutta muutamat
sanoivat: tulleeko Kristus Galileasta? **42** Eikö Raamattu sano Davidin
siemenestä ja Betlehemin kaupungista, kussa David oli, Kristuksen
tulevan? **43** Niin nousi riita kansan seassa hänen tähtensä. **44** Mutta
muutamat tahtoivat hänen ottaa kiinni, ja ei kuitenkaan kenkään laskenut
käsiänsä hänen päällensä. **45** Niin palveliat tulivat Pharisealaisten ja
ylimmäisten pappein tykö, ja he sanoivat heille: miksi ette häntä tänne
tuoneet? **46** Palveliat vastasivat: ei ole ihminen ikänä niin puhunut kuin se
ihminen. **47** Pharisealaiset vastasivat heitä: oletteko te myös vietellyt? **48**
Onko joku päämiehistä taikka Pharisealaisista uskonut hänen päällensä?

49 Vaan tämä kansa, joka ei tiedä lakia, on kirottu. 50 Niin sanoi heille
Nikodemus, joka yöllä oli hänen tykönsä tullut, ja oli yksi heistä: 51
Tuomitseeko meidän lakimme jonkun ihmisen, ennenkuin kuullaan eli
tietää saadaan, mitä hän teki? 52 He vastasivat ja sanoivat hänelle: oletko
sinäkin Galilealainen? tutki ja näe, ettei Galileasta ole yhtään prophetaa
tullut. 53 Ja niin kukin meni kotiansa.

8

1 Mutta Jesus meni Öljymäelle, 2 Ja tuli varhain huomeneltain jälleen
templiin ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja hän istui ja opetti heitä. 3
Mutta kirjanoppineet ja Pharisealaiset toivat vaimon hänen tykönsä
huoruudesta otetun kiinni. Ja kuin he olivat sen hänen eteensä asettaneet, 4
Sanoivat he hänelle: Mestari, tämä vaimo on läydetty itse työssä, kuin hän
teki huorin. 5 Mutta Moses on laissa meitä käskenyt, että senkaltaiset
kivillä surmattaisiin. Mitäs sinä sanot? 6 Mutta sen he sanoivat, kiusaten
häntä, kantaaksensa hänen päällensä. Mutta Jesus kumarsi ja kirjoitti
sormellansa maahan. 7 Mutta kuin he seisoivat kysymyksensä päälle,
ojensi hän itsensä ja sanoi heille: joka teistä on synnitön, se heittäkään
ensin häntä kivellä. 8 Ja hän kumarsi taas ja kirjoitti maahan. 9 Kuin he
tämän kuulivat ja olivat omaltatunnoltansa voitetut, läksivät he ulos
yksittäin, ruveten vanhimmista, viimeisiin asti; ja Jesus jäi yksinänsä, ja
vaimo seisoi siinä. 10 Mutta kuin Jesus ojensi itsensä, ja ei nähnyt ketään
paitsi vaimoa, sanoi hän hänelle: vaimo, kussa ovat sinun päällekantajas?
Onko sinua kenkään tuominnut? 11 Hän sanoi: Herra, ei kenkään. Niin
Jesus sanoi: en minä myös sinua tuomitse: mene, ja älä silleen syntiä tee.
12 Niin Jesus puhui taas heille ja sanoi: minä olen maailman valkeus: joka
minua seuraa, ei hän pimeydessä vaella, mutta saa elämän valkeuden. 13
Pharisealaiset sanoivat hänelle: sinä todistat itsestäs; ei sinun todistukses
ole tosi. 14 Jesus vastasi ja sanoi heille: vaikka minä itsestäni todistan, niin
minun todistukseni on tosi; sillä minä tiedän, kusta minä tulin ja kuhunka
minä menen; mutta ette tiedä, kusta minä tulin ja kuhunka minä menen. 15
Te tuomitsette lihan jälkeen, en minä ketään tuomitse. 16 Ja vaikka minä

tuomitsisin, niin minun tuomioni on tosi; sillä en minä ole yksinäni, vaan
minä ja Isä, joka minun lähetti. **17** Ja teidän laissanne on myös kirjoitettu,
että kahden ihmisen todistus on tosi. **18** Minä olen se, joka itsestäni
todistan, ja Isä, joka minun lähetti, todistaa myös minusta. **19** Niin he
sanoivat hänelle: kussas Isäs on? Jesus vastasi: ette tunne minua ettekä
minun Isääni: jos te tuntisitte minun, niin te tuntisitte myös minun Isäni. **20**
Nämät sanat puhui Jesus uhri-arkun tykönä, opettain tenplissä, ja ei häntä
kenkään ottanut kiinni; sillä ei hänen aikansa ollut vielä tullut. **21** Niin
Jesus sanoi taas heille: minä menen pois, ja te etsitte minua, ja teidän pitää
kuoleman teidän synneissänne. Kuhunka minä menen, ette sinne taida tulla.
22 Niin sanoivat Juudalaiset; tappaneeko hän itsensä, sillä hän sanoo:
kuhunka minä menen, ette sinne taida tulla. **23** Ja hän sanoi heille: te olette
alhaalta, ja minä olen ylhäältä: te olette maailmasta, en minä ole
maailmasta. **24** Sentähden sanoin minä teille: teidän pitää kuoleman
synneissänne; sillä jos ette usko, että minä se olen, niin teidän pitää
kuoleman synneissänne. **25** Niin he sanoivat hänelle: kuka sinä olet? Jesus
sanoi heille: se kuin minä alusta puhuin teille. **26** Minulla on paljon teistä
puhumista ja tuomitsemista, vaan se on totinen, joka minun lähetti; ja mitä
minä olen häneltä kuullut, niitä minä puhun maailmalle. **27** Mutta ei he
ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä. **28** Sanoi siis Jesus heille: kuin
te olette Ihmisen Pojan ylentäneet, niin te ymmärrätte, että minä se olen, ja
etten minä tee itsestäni mitään, vaan niinkuin Isä on minun opettanut, niitä
minä puhun. **29** Ja se, joka minun lähetti, on minun kanssani. Ei Isä jättänyt
minua yksinäni, sillä minä teen aina niitä, mitkä hänelle kelvolliset ovat. **30**
Kuin hän näitä puhui, niin moni uskoi hänen päällensä. **31** Niin Jesus sanoi
niille Juudalaisille, jotka hänen uskoivat: jos te pysytte minun puheessani,
niin te totisesti minun opetuslapseni olette. **32** Ja teidän pitää totuuden
ymmärtämän, ja totuuden pitää teidät vapahtaman. **33** Niin he vastasivat
häntä: me olemme Abrahamin siemen, emmekä ole koskaan kenenkään
orjina olleet; kuinka siis sinä sanot: teidän pitää vapaiksi tuleman? **34** Jesus
vastasi heitä ja sanoi: totisesti, totisesti sanon minä teille: jokainen, joka
tekee syntiä, hän on synnin orja. **35** Mutta ei orja pysy ijankaikkisesti
huoneessa; vaan Poika pysyy ijankaikkisesti. **36** Jos siis Poika teidät

vapaiksi tekee, niin te totisesti olette vapaat. 37 Minä tiedän, että te olette
Abrahamin siemen, vaan te etsitte kuolettaaksenne minua; sillä ei minun
puheellani ole teissä siaa. 38 Minä puhun, mitä minä olen isäni tykönä
nähnyt, ja te teette, mitä te olette nähneet teidän isänne tykönä. 39 He
vastasivat ja sanoivat hänelle: Abraham on meidän isämme. Jesus sanoi
heille: jos te olisitte Abrahamin lapset: niin te tekisitte Abrahamin töitä. 40
Mutta nyt te etsitte minua tappaaksenne, sitä ihmistä, joka totuuden on
teille puhunut, jonka hän on Jumalalta kuullut: sitä ei Abraham tehnyt. 41
Te teette teidän isänne tekoja. Niin he sanoivat hänelle: emme ole äpärinä
syntyneet: meillä on yksi Isä, Jumala. 42 Jesus sanoi heille: jos Jumala olis
teidän Isänne, niin te tosin rakastaisitte minua; sillä minä läksin ja tulin
Jumalasta, en minä itsestäni tullut, vaan hän lähetti minun. 43 Miksi ette
ymmärrä tätä minun puhettani? Ette taida kuulla sitä minun sanaani. 44 Te
olette isästä perkeleestä, ja teidän isänne himoja te tahdotte tehdä. Hän on
ollut murhaaja alusta, ja ei pysynyt totuudessa; sillä ei totuus ole hänessä.
Kuin hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omastansa; sillä hän on valehtelia
ja valheen isä. 45 Mutta että minä sanon totuuden, niin ette usko minua. 46
Kuka teistä nuhtelee minua synnin tähden? jos minä sanon teille totuuden,
miksi ette usko minua? 47 Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat;
sentähden ette kuule, ettette Jumalasta ole. 48 Niin vastasivat Juudalaiset
ja sanoivat hänelle: emmekö me oikein sano, että sinä olet Samarialainen,
ja sinulla on perkele? 49 Jesus vastasi: ei minulla ole perkele, vaan minä
kunnioitan minun Isääni, ja te häpäisette minua. 50 En minä etsi omaa
kunniaani, yksi on, joka sitä kysyy ja tuomitsee. 51 Totisesti, totisesti
sanon minä teille: joka tätkee minun sanani, ei hänen pidä näkemän
kuolemaa ijankaikkisesti. 52 Niin Juudalaiset sanoivat hänelle: nyt me
ymmärsimme, että sinulla on perkele. Abraham on kuollut ja prophetat, ja
sinä sanot: joka kätkee minun sanani, ei hänen pidä maistaman kuolemaa
ijankaikkisesti. 53 Oletkos sinä suurempi kuin meidän isämme Abraham,
joka kuollut on? ja prophetat ovat kuolleet: miksi sinä itses teet? 54 Jesus
vastasi: jos minä itsiäni kunnioitan, niin ei minun kunniani ole mitään:
minun Isäni on se, joka kunnioittaa minua, jonka te teidän Jumalaksenne
sanotte. 55 Ja ette tunne häntä, mutta minä tunnen hänen: ja jos minä

sanoisin, etten minä häntä tuntisi, niin minä olisin valehtelia kuin tekin;
mutta minä tunnen hänen ja kätken hänen sanansa. 56 Abraham teidän
isänne iloitsi, nähdäksensä minun päiväni; hän näki sen, ja ihastui. 57 Niin
Juudalaiset sanoivat hänelle: et sinä ole vielä viidenkymmenen ajastajan
vanha ja olet nähnyt Abrahamin? 58 Jesus sanoi heille: totisesti, totisesti
sanon minä teille: ennenkuin Abraham olikaan, olen minä. 59 Niin he
poimivat kiviä, laskettaaksensa häntä. Mutta Jesus lymyi ja läksi ulos
templistä, käyden heidän keskeltänsä; ja niin hän pääsi ulos.

9

1 Ja Jesus, käyden ohitse, näki ihmisen, joka oli sokiana syntynyt. 2 Ja
hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, sanoen: Mestari, kuka syntiä teki,
tämäkö eli hänen vanhempansa, että hänen piti sokiana syntymän? 3 Jesus
vastasi: ei tämä syntiä tehnyt eikä hänen vanhempansa; mutta että Jumalan
työt hänessä ilmoitettaisiin. 4 Minun tulee tehdä hänen töitänsä, joka minun
lähetti, niin kauvan kuin päivä on. Yö tulee, koska ei kenkään taida työtä
tehdä. 5 Niinkauvan kuin minä olen maailmassa, niin olen minä maailman
valkeus. 6 Kuin hän tämän sanonut oli, sylki hän maahan ja teki loan
syljestä ja voiteli sokian silmät loalla, 7 Ja sanoi hänelle: mene ja pese itses
lammikossa Siloam, se on niin paljo kuin: lähetetty. Niin hän meni ja pesi
itsensä ja tuli näkemään. 8 Niin kylän miehet ja ne, jotka hänen ennen
olivat nähneet sokiana, sanoivat: eikö tämä se ole, joka istui ja kerjäsi? 9
Muutamat vastasivat:hän se on. Mutta muut sanoivat: hän on sen
muotoinen; vaan hän itse sanoi: minä se olen. 10 Niin he sanoivat hänelle:
kuinka sinun silmäs aukenivat? 11 Vastasi hän ja sanoi: se ihminen, joka
Jesukseksi kutsutaan, teki loan, ja voiteli minun silmäni, ja sanoi minulle:
mene ja pese Siloamin lammikossa. Ja kuin minä menin ja pesin, niin minä
sanin näköni. 12 Niin he sanoivat hänelle: kussas hän on? Hän sanoi: en
minä tiedä. 13 Niin he veivät sen, joka ennen sokiana ollut oli,
Pharisealaisten tykö. 14 Ja se oli sabbatin päivä, jona Jesus teki loan ja
avasi hänen silmänsä. 15 Niin kysyivät taas häneltä Pharisealaiset, kuinka
hän näkönsä saanut oli. Hän sanoi heille: hän pani loan minun silmäini

päälle, ja minä pesin, ja näen. 16 Niin muutamat Pharisealaisista sanoivat:
ei se ihminen ole Jumalasta, ettei hän pidä sabbatia. Muut sanoivat: kuinka
taitaa joku syntinen ihminen senkaltaisia ihmeitä tehdä? Ja riita oli heillä
keskenänsä. 17 He sanoivat taas sokiallle: mitä sinä hänestä sanot, joka
sinun silmäs avasi? Hän sanoi: hän on propheta. 18 Mutta ei Juudalaiset
sitä uskoneet, että hän oli sokiana ollut ja näkemään tullut, siihenasti kuin
he kutsuivat sen vanhemmat, joka näkönsä saanut oli. 19 Ja he kysyivät
heiltä, sanoen: onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte sokiana
syntyneen? kuinka siis hän nyt näkee? 20 Hänen vanhempansa vastasivat
heitä ja sanoivat: me tiedämme tämän meidän pojaksemme, ja että hän
sokiana syntynyt on. 21 Mutta kuika hän nyt näkee, sitä emme tiedä, ja
kuka hänen silmänsä avasi, emme tiedä; hänellä on kyllä ikää, kysykäät
häneltä; puhukaan itsestänsä. 22 Niin sanoivat hänen vanhempansa, sillä he
pelkäsivät Juudalaisia; sillä Juudalaiset olivat jo niin keskenänsä
päättäneet, että jos joku hänen tunnustais Kristukseksi, sen piti
synagogasta oleman suljettu ulos. 23 Sentähden sanoivat hänen
vanhempansa: hänellä on kyllä ikää, kysykäät häneltä. 24 Niin he kutsuivat
toisen kerran sen ihmisen, joka sokiana oli ollut, ja sanoivat hänelle: anna
Jumalalle kunnia! me tiedämme sen ihmisen syntiseksi. 25 Hän vastasi ja
sanoi: jos hän on syntinen, sitä en minä tiedä: vaan sen minä ainoasti tiedän,
että minä, joka sokia olin, nyt näen. 26 He sanoivat taas hänelle: mitä hän
sinulle teki? kuika hän sinun silmäs avasi? 27 Hän vastasi: jo minä sanoin
teille, ettekö te kuulleet? Miksi te taas sitä tahdotte kuulla? Tahdotteko te
myös hänen opetuslapsiksensa? 28 Niin he kiroilivat häntä ja sanoivat: sinä
olet hänen opetuslapsensa; mutta me olemme Moseksen opetuslapset. 29
Me tiedämme Jumalan Mosesta puhutelleen: mutta kusta tämä on, emme
tiedä. 30 Niin ihminen vastasi ja sanoi heille: se on tosin ihmeellinen,
ettette tiedä, kusta hän on, ja kuitenkin hän avasi minun silmäni. 31 Mutta
me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on Jumalan palvelia ja
tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee. 32 Ei ole maailman alusta kuultu,
että joku on sen silmät avannut, joka sokiana syntynyt on. 33 Ellei hän olisi
Jumalasta, niin ei hän taitaisi mitään tehdä. 34 He vastasivat ja sanoivat
hänelle: sinä olet päänänsä synnissä syntynyt, ja sinä opetat meitä? Ja he

ajoivat hänen ulos. **35** Ja Jesus sai sen kuulla, että he olivat hänen ajaneet
ulos, ja kuin hän löysi hänen, sanoi hän hänelle: uskotkos sinä Jumalan
Pojan päälle? **36** Hän vastasi ja sanoi: Herra, kuka se on, että minä hänen
päällensä uskoisin? **37** Niin Jesus sanoi hänelle: sinä olet hänen nähnyt, ja
hän on se, joka puhuu sinun kanssas. **38** Niin hän sanoi: Herra, minä uskon.
Ja hän kumarsi ja rukoili häntä. **39** Ja Jesus sanoi: minä tulin tuomiolle
tähän maailmaan, että ne, jotka ei näe, pitää näkemän, ja ne, jotka näkevät,
pitää sokiaksi tuleman. **40** Ja muutamat Pharisealaisista, jotka hänen
tykönänsä olivat, kuulivat nämät ja sanoivat hänelle: olemmeko mekin
sokiat? **41** Jesus sanoi heille: jos te sokiat olisitte, niin ei olisi teillä syntiä;
mutta että te sanotte: me näemme, sentähden teidän syntinne pysyy.

10

1 Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka ei ovesta mene sisälle
lammashuoneesen, vaan astuu siihen muualta, se on varas ja ryöväri. **2**
Mutta joka oven kautta sisälle menee, se on lammasten paimen: **3** Sille
ovenvartia avaa, ja lampaat kuulevat hänen äänensä. Ja omia lampaitansa
kutsuu hän nimeltänsä, ja vie heidät ulos. **4** Ja kuin hän omat lampaansa
päästää ulos, käy hän heidän edellänsä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä he
tuntevat hänen äänensä. **5** Mutta ei he muukalaita seuraa, vaan pakenevat
häntä; sillä ei he tunne muukalaisten ääntä. **6** Tämän tapauksen sanoi Jesus
heille; mutta ei he niitä ymmärtäneet, mitä hän heille sanoi. **7** Niin Jesus
sanoi taas heille: totisesti, totisesti sanon minä teille: minä olen lammasten
ovi. **8** Kaikki, jotka minun edelläni ovat tulleet, ovat varkaat ja ryövärit:
vaan ei lampaat kuulleet heitä. **9** Minä olen ovi: jos joku minun kauttani
menee sisälle, se tulee autuaaksi, ja menee sisälle ja ulos, ja löytää
laitumen. **10** Ei varas tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja
kadottamaan: minä tulin, että heillä pitää elämä oleman ja yltäkyllä
oleman. **11** Minä olen hyvä paimen: hyvä paimen antaa henkensä
lammasten edestä. **12** Mutta palkollinen, joka ei ole paimen, eikä lampaat
ole hänen omansa: kuin hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja
pakenee; ja susi raatelee ja haaskaa lampaat. **13** Mutta palkollinen

pakenee, sillä hän on palkollinen, eikä tottele lampaista. **14** Minä olen hyvä
paimen, joka tunnen omani, ja minä tunnetaan myös omiltani, **15** Niinkuin
Isä minun tuntee, ja minä tunnen Isän: ja panen henkeni lammasten edestä.
16 Minulla on myös muita lampaita, jotka ei ole tästä lammashuoneesta:
ne pitää minun myös tänne saattaman: ja he saavat kuulla minun ääneni; ja
pitää oleman yksi lammashuone ja yksi paimen. **17** Sentähden Isä minua
rakastaa, sillä minä panen henkeni, että minä sen jälleen otan. **18** Ei ota
kenkään sitä minulta, vaan minä panen sen itsestäni. Minulla on valta sitä
panna, ja minulla on valta sitä taas ottaa. Sen käskyn minä sain Isältäni. **19**
Niin tuli taas riita Juudalaisten keskellä näiden puhetten tähden. **20** Ja
moni heistä sanoi: hänellä on perkele, ja hän on mieletöin: mitä te häntä
kuultelette? **21** Mutta muut sanoivat: ei ne ole riivatun puheet: taitaako
perkele sokian silmät avata? **22** Ja Jerusalemissa oli kirkkomessu, ja talvi
oli, **23** Ja Jesus käveli templissä Salomon esihuoneessa. **24** Niin
Juudalaiset piirittivät hänen ja sanoivat hänelle: kuinka kauvan sinä meitä
pidät ylös? Jos olet Kristus, niin sano meille selkiästi. **25** Jesus vastasi
heitä: minä olen sen teille sanonut, ja ette usko: ne työt, jotka minä teen
Isäni nimeen, todistavat minusta. **26** Mutta ette usko: sillä ette ole minun
lampaistani, miinkuin minä teille sanoin. **27** Minun lampaani kuulevat
minun ääneni, ja minä tunnen heidät, ja he seuraavat minua: **28** Ja minä
annan heille ijankaikkisen elämän, ja ei heidän pidä hukkuman
ijankaikkisesti, eikä pidä yhdenkään repäisemän heitä minun kädestäni. **29**
Minun isäni, joka ne minulle antoi, on suurempi kaikkia: ja ei kenkään
taida heitä reväistä minun Isäni kädestä. **30** Minä ja Isä olemme yhtä. **31**
Niin Juudalaiset poimivat taas kiviä häntä kivittääksensä. **32** Jesus vastasi
heitä: minä osoitin teille Isältäni monta hyvää työtä: minkä työn tähden
niistä te siis minun kivitätte? **33** Juudalaiset vastasivat häntä, sanoen:
emme sinua hyvän työn tähden kivitä, vaan pilkan tähden, ja että sinä, joka
ihminen olet, teet itses Jumalaksi. **34** Jesus vastasi heitä: eiko teidän
laissanne ole kirjoitettu: minä sanon, te olette jumalat? **35** Jos hän ne kutsui
jumaliksi, joille Jumalan sana tapahtui, ja ei kirjoitus taideta rikottaa: **36** Ja
te sanotte hänelle, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: sinä

pilkkaat Jumalaa, että minä sanoin: minä olen Jumalan Poika. **37** Ellen
minä tee minun Isäni töitä, niin älkäät minua uskoko. **38** Mutta jos minä
niitä teen, ja jos ette minua usko, niin uskokaat ne työt, että te tuntisitte ja
uskoisitte Isän olevan minussa ja minun hänessä. **39** Niin he etsivät taas
häntä kiinni ottaaksensa, mutta hän läksi heidän käsistänsä, **40** Ja meni
jälleen toiselle puolelle Jordania, siihen paikkaan, jossa Johannes ensin
kasti, ja viipyi siinä. **41** Ja monta tuli hänen tykönsä, ja sanoivat: ei
Johannes yhtäkään ihmettä tehnyt; mutta kaikki mitä Johannes tästä sanoi,
ne ovat todet. **42** Ja monta uskoi sillä hänen päällensä.

11

1 Niin mies sairasti, nimeltä Latsarus, Betaniasta, Marian ja hänen
sisarensa Martan kylästä. **2** Mutta Maria oli se, joka voiteli Herran
voiteella ja hänen jalkansa hiuksillansa kuivaksi, jonka veli Latsarus
sairasti. **3** Niin hänen sisarensa lähettivät hänen tykönsä, ja sanoivat:
Herra, katso, se sairastaa, jotas rakastat. **4** Kuin Jesus sen kuuli, sanoi hän:
ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika
sen kautta kunnioittettaisiin. **5** Mutta Jesus rakasti Marttaa, ha hänen
sisartansa, ja Latsarusta. **6** Kuin hän siis kuuli hänen sairastavan, niin hän
viipyi siinä paikassa kaksi päivää. **7** Sitte sanoi hän opetuslapsillensa:
menkäämme jälleen Juudeaan. **8** Sanoivat hänelle opetuslapset: Rabbi,
äsken etsivät Juudalaiset sinua kivittääksensä, ja sinä menet taas sinne. **9**
Vastasi Jesus: eikö kaksitoistakymmentä ole päivän hetkeä? Jos joku
päivällä vaeltaa, ei hän loukkaa itsiänsä; sillä hän näkee tämän maailman
valkeuden. **10** Mutta jos joku yöllä vaeltaa, hän loukkaa itsensä; sillä ei
valkeus ole hänessä. **11** Näitä hän puhui, ja sanoi sitte heille: ystävämme
Latsarus makaa, mutta minä menen häntä unesta herättämään. **12** Niin
sanoivat hänen opetuslapsensa: Herra, jos hän makaa, kyllä hän paranee.
13 Mutta Jesus sanoi hänen kuolemastansa; vaan he luulivat hänen sanovan
unen makaamisesta. **14** Niin Jesus sanoi heille selkiästi: Latsarus on
kuollut. **15** Ja minä iloitsen teidän tähtenne, etten minä siellä ollut, että te
uskoisitte. Mutta menkäämme hänen tykönsä. **16** Niin sanoi Toomas, joka

kutsutaan kaksoiseksi, muille opetuslapsille: käykäämme myös me, että
me kuolisimme hänen kanssansa. **17** niin Jesus tuli ja löysi hänen jo neljä
päivää maanneen haudassa. **18** Mutta Betania oli läsnä Jerusalemia, lähes
viisitoitakymmentä vakomittaa. **19** Ja monta Juudalaisista oli tullut Martan
ja Marian tykö, lohduttamaan heitä heidän veljensä tähden. **20** Kuin Martta
kuuli Jesuksen tulevan, juoksi hän häntä vastaa; mutta Maria istui kotona.
21 Niin Martta sanoi Jesukselle: Herra, jos sinä olisit täällä ollut, niin ei
minun veljeni olisi kuollut. **22** Mutta minä tiedän vielä, että kaikki, mitä
sinä anot Jumalalta, ne Jumala sinulle antaa. **23** Jesus sanoi hänelle: sinun
veljes on nouseva ylös. **24** Martta sanoi hänelle: minä tiedän hänen
nousevan ylösnousemisessa viimeisenä päivänä. **25** Sanoi Jesus hänelle:
minä olen ylösnousemus ja elämä: joka uskoo minun päälleni, hän elää,
ehkä hän olis kuollut. **26** Ja jokainen, joka elää ja uskoo minun päälleni, ei
hänen pidä kuoleman ijankaikkisesti: uskotkos sen? **27** Hän sanoi hänelle:
jaa Herra, minä uskon sinun Kristukseksi, Jumalan Pojaksi, joka tuleva oli
maailmaan. **28** Ja kuin hän näitä sanonut oli, meni hän pois ja kutsui
sisarensa Marian salaa, sanoen: Mestari on tullut ja kutsuu sinua. **29** Kuin
hän sen kuuli, nousi hän kohta ja tuli hänen tykösä. **30** (Sillä ei Jesus ollut
vielä kylään tullut, vaan oli siinä paikassa, jossa Martta oli hänen
kohdannut.) **31** Kuin siis Juudalaiset, jotka hänen kanssansa huoneessa
olivat lohduttamassa häntä, näkivät Marian nousevan ja menevän ulos,
seurasivat he häntä, sanoen: hän menee haudalle itkemään. **32** Kuin Maria
sinne tuli, kussa Jesus oli, ja näki hänen, lankesi hän hänen jalkainsa
juureen ja sanoi hänelle: Herra, jos olisit täällä ollut, ei olisi minun veljeni
kuollut. **33** Kuin Jesus näki hänen itkevän ja Juudalaiset, jotka hänen
kanssansa tulleet olivat, itkevän, kauhistui hän hengessä ja tuli sangen
murheelliseksi, **34** Ja sanoi: kuhunka te hänen panitte? He sanoivat
hänelle: Herra, tule ja katso. **35** Ja Jesus itki. **36** Niin sanoivat Juudalaiset:
katso, kuinka hän rakasti häntä. **37** Mutta muutamat heistä sanoivat: eikö
tämä, joka sokian silmät avasi, tainnut tehdä, ettei tämäkään kuollut olisi?
38 Niin Jesus kauhistui taas itsessänsä, ja tuli haudan tykö. Mutta siinä oli
kuoppa, ja kivi sen päälle pantu. **39** Jesus sanoi: ottakaat kivi pois. Sanoi

hänelle Martta, sen sisar, joka kuollut oli: Herra, jo hän haisee, sillä hän on
neljä päivää kuolleena ollut. 40 Jesus sanoi hänelle: enkö minä sinulle
sanonut: jos sinä uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kunnian. 41 Ja he
ottivat kiven pois sialtansa, johon kuollut pantu oli. Niin Jesus nosti
silmänsä ylös ja sanoi: Isä, minä kiitän sinua, ettäs minua kuulit. 42 Mutta
minä tiedän myös, ettäs aina minua kuulet; vaan kansan tähden, joka tässä
ympäri seisoo, sanon minä, että he uskoisivat sinun minun lähettäneeksi.
43 Ja kuin hän nämät sanonut oli, huusi hän suurella äänellä: Latsarus, tule
ulos. 44 Ja se kuollut tuli ulos sidottuna käsistä ja jaloista kääriliinalla, ja
hänen kasvonsa olivat sidotut ympäri hikiliinalla. Jesus sanoi heille:
päästäkäät häntä ja antakaat hänen mennä. 45 Niin monta Juudalaista,
jotka olivat Marian tykö tulleet, ja näkivät mitä Jesus teki, uskoivat hänen
päällensä. 46 Mutta muutamat heistä menivät Pharisealaisten tykö ja
ilmoittivat heille, mitä Jesus oli tehnyt. 47 Niin ylimmäiset papit ja
Pharisealaiset kokosivat neuvon, ja sanoivat: mitä me teemme? sillä tämä
ihminen tekee monta ihmiettä. 48 Jos me sallimme hänen niin olla, niin
kaikki uskovat hänen päällensä, ja Roomalaiset tulevat ja ottavat pois sekä
meidän maamme että kansamme. 49 Mutta yksi heistä, Kaiphas nimeltä,
joka oli sinä vuonna ylimmäinne pappi, sanoi heille: ette mitään tiedä: 50
Ette myös ajattele, että se on meille tarpeellinen, että yksi ihminen kuolee
kansan tähden, ettei kaikki kansa hukkuisi. 51 Mutta ei hän sitä itsestänsä
sanonut; vaan että hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, niin hän ennusti,
että Jesuksen piti kuoleman kansan tähden, 52 Ja ei ainoastaan kansan
tähden, mutta että hänen piti ne Jumalan lapset, jotka hajoitetut olivat,
yhteen kokooman. 53 Mutta siitä päivästä pitivät he yhteen neuvoa,
kuolettaaksensa häntä. 54 Ei siis Jesus vaeltanut enää Juudalaisten seassa
julkisesti, vaan meni sieltä yhteen maan paikkaan lähes korpea, siihen
kaupunkiin, joka kutsutaan Epharaim, ja oleskeli siellä opetuslastensa
kanssa. 55 Mutta Juudalaisten pääsiäinen lähestyi, ja monta siitä
maakunnasta meni pääsiäisen edellä Jerusalemiin puhdistamaan itsiänsä.
56 Niin he etsivät Jesusta ja puhuivat keskenänsä, seisoen templissä: mitä
te luulette, ettei hän ole juhlalle tullut? 57 Ja ylimmäiset papit ja
Pharisealaiset olivat käskyn antaneet, että jos joku tietäis, kussa hän olis,

niin hänen piti sen ilmoittaman, että he ottaisivat hänen kiinni.

12

1 Kuusi päivää enne pääsiäistä tuli Jesus Betaniaan, jossa Latsarus oli,
joka kuollut oli, jonka hän kuolleista herätti. 2 Niin he valmistivat hänelle
siellä ehtoollisen, ja Martta palveli; mutta Latsarus oli yksi niistä, jotka
hänen kanssansa atrioitsivat. 3 Niin Maria otti naulan turmelematointa ja
kallista nardusvoidetta, ja voiteli Jesuksen jala, ja kuivasi hänen jalkansa
hiuksillansa. Ja huone täytettiin voiteen hajusta. 4 Niin sanoi yksi hänen
opetuslapsistansa, Juudas Simonin poika Iskariot, joka hänen sitte petti: 5
Miksi et tätä voidetta myyty kolmeensataan pennikiin, ja annettu
vaivaisille? 6 Mutta hän sanoi sen, ei että hän murhetta piti vaivaisista,
vaan että hän oli varas, ja hänellä oli kukkaro, jossa hän sen kantoi, mikä
siihen pantu oli. 7 Niin Jesus sanoi: anna hänen olla, hän on sen kätkenyt
minun hautaamiseni päiväksi. 8 Sillä teidän kykönänne ovat aina vaivaiset,
mutta en minä aina teillä ole. 9 Niin paljo kansaa Juudalaisista ymmärsi
hänen siellä olevan, ja tulivat sinne, ei ainoastaan Jesuksen tähden, vaan
että he olisivat myös Latsaruksen nähneet, jonka hän oli kuolleista
herättänyt. 10 Mutta ylimmäiset papit pitivät neuvoa myös Latsarusta
tappaaksensa; 11 Sillä monta Juudalaisista meni sinne hänen tähtensä, ja
uskoi Jesuksen päälle. 12 Toisena päivänä, kuin paljon kansaa, joka
juhlalle tullut oli, kuuli Jesuksen tulleen Jerusalemiin, 13 Ottivat he palmu-
oksia, menivät häntä vastaan ja huusivat: Hosianna! siunattu on se, joka
tulee Herran nimeen, Israelin kuningas! 14 Mutta Jesus sai yhden aasin ja
istui sen päälle, niinkuin kirjoitettu on: 15 Älä pelkää, Sionin tytär! katso,
sinun Kuninkaas tulee ja istuu aasin varsan päällä. 16 Mutta ei hänen
opetuslapsensa näitä ensinti ymmärtäneet; vaan sittekuin Jesus oli
kirkastettu, silloin he muistivat, että nämät ovat hänestä kirjoitetut, ja että
he näitä hänelle tehneet olivat. 17 Mutta se kansa todisti, joka hänen
kanssansa oli, että hän Latsaruksen haudasta kutsui ja kuolleista herätti. 18
Sentähden myös kansa meni häntä vastaan, että he kuulivat hänen sen
ihmeen tehneeksi. 19 Niin Pharisealaiset sanoivat keskenänsä: te näette,

ettette mitään aikoihin saa; katso, koko maailma juoksee hänen
perässänsä. 20 Mutta muutamat Grekiläiset olivat niistä, jotka menivät
ylös juhlana rukoilemaan. 21 Niin he menivät Philippuksen tykö, joka oli
Galilean Betsaidasta, ja rukoilivat häntä, sanoen: herra, me tahdomme
nähdä Jesusta. 22 Philippus meni ja sanoi sen Andreakselle, ja Andreas
taas ja Philippus sanoivat sen Jesukselle. 23 Mutta Jesus vastasi heitä ja
sanoi: aika on tullut, että Ihmisen Poika pitää kirkastettaman. 24 Totisesti,
totisesti sanon minä teille: ellei maahan pudonnut nisun jyvä kuole, niin se
jää yksinänsä; mutta jos se kuolee, niin se tuo paljon hedelmää. 25 Joka
rakastaa henkeänsä, hän kadottaa sen; mutta joka tässä maailmassa vihaa
henkeänsä, hän tuottaa sen ijankaikkiseen elämään. 26 Jos joku minua
palvelee, hän seuratkaan minua: ja kussa minä olen, siellä pitää myös
minun palveliani oleman: ja jos joku minua palvelee, häntä on Isä
kunnioittava. 27 Nyt on minun sieluni suuresti murheissansa, ja mitä minun
pitää sanoman? Isä, vapahda minun tästä hetkestä: kuitenkin olen minä
sentähden tähän hetkeen tullut. 28 Isä, kirkasta sinun nimes. Niin ääni tuli
taivaasta ja sanoi: minä olen sen kirkastanut, ja tahdon vielä nyt kirkastaa.
29 Niin kansa, joka läsnä seisoi ja sen kuuli, sanoi pitkäisen jylisseen.
Muut sanoivat: enkeli puhutteli häntä. 30 Jesus vastasi ja sanoi: ei tämä
ääni tullut minun, vaan teidän tähtenne. 31 Nyt tämä maailma tuomitaan:
nyt tämän maailman päämies pitää heittämän ulos. 32 Ja kuin minä maasta
nostetaan ylös, niin minä vedän kaikki minun tyköni. 33 (Mutta sen hän
sanoi, muistuttain millä kuolemalla hänen piti kuoleman.) 34 Niin kansa
vastasi häntä ja sanoi: me olemme laista kuulleet Kristuksen pysyvän
ijankaikkisesti: ja kuinka sinä sanot, että Ihmisen Poika pitää nostettaman
ylös? Kuka on se Ihmisen Poika? 35 Niin Jesus sanoi heille: valkeus on
vielä vähän aikaa teidän kanssanne, vaeltakaat niinkauvan kuin teillä
valkeus on, ettei pimeys teitä käsittäisi. Joka pimeydessä vaeltaa, ei hän
tiedä, kuhunka hän menee. 36 Uskokaat valkeuden päälle, niinkauvan kuin
teillä valkeus on, että te tulisitte valkeuden lapsiksi. Näitä puhui Jesus ja
meni pois, ja lymyi heitä. 37 Ja vaikka hän teki monta ihmettä heidän
nähtensä, ei he kuitenkaan uskoneet hänen päällensä, 38 Että Jesaias
prophetan puhe täytettäisiin, jonka hän sanoi: Herra, kuka uskoi meidän

saarnamme? ja kenelle on Herran käsivarsi ilmoitettu? 39 Sentähden ei he
tainneet uskoa, sillä Jesaias on taas sanonut: 40 Hän sokaisi heidän
silmänsä, ja paadutti heidän sydämensä, ettei he näkisi silmillä, eikä
ymmärtäisi sydämellä, ja kääntäisi itsiänsä, ja minä parantaisin heitä. 41
Nämät sanoi Jesaias, koska hän näki hänen kunniansa ja puhui hänestä. 42
Kuitenkin monta myös ylimmäisistä uskoivat hänen päällensä; vaan ei he
Pharisealaisten tähden sitä tunnustaneet, ettei he olisi pannaan kuulutettu.
43 Sillä he rakastivat enemmin ihmisten kunniaa, kuin Jumalan kunniaa. 44
Mutta Jesus huusi ja sanoi: joka uskoo minun päälleni, ei se usko minun
päälleni, vaan sen päälle, joka minun lähetti. 45 Ja joka minun näkee, hän
näkee sen, joka minun lähetti. 46 Minä tulin valkeudeksi maailmaan, että
jokainen, joka uskoo minun päälleni, ei pidä pimeissä oleman. 47 Mutta
jos joku minun sanani kuulee, ja ei usko, en minä häntä tuomitse; sillä en
minä tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan vapahtamaan. 48 Joka minun
katsoo ylön, ja ei ota vastaan minun sanojani, hänellä on se, joka hänen
tuomitsee: se puhe, jonka minä puhuin, pitää hänen tuomitseman
viimeisenä päivänä. 49 Sillä en minä ole itsestäni puhunut; vaan Isä, joka
minun lähetti, hän on minulle käskyn antanut, mitä minun tekemän ja
puhuman pitää. 50 Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on ijankaikkinen
elämä. Sentähden mitä minä puhun, sen minä puhun, niinkuin Isä on
minulle sanonut.

13

1 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kuin Jesus tiesi hetkensä tulleeksi, että
hänen piti tästä maailmasta Isän tykö menemän, niinkuin hän oli rakastanut
omiansa, jotka olivat maailmassa, niin hän loppuun asti rakasti heitä. 2 Ja
ehtoolisen jälkeen, (kuin perkele oli jo Juudaan Simonin Iskarjotin
sydämeen lykännyt, että hänen piti hänen pettämän,) 3 Tiesi Jesus Isän
kaikki hänen käsiinsä antaneen, ja että hän oli Jumalasta lähtenyt ulos ja oli
Jumalan tykö menevä: 4 Nousi hän ehtoolliselta ja riisui vaatteensa, ja otti
liinaisen, ja vyötti itsensä. 5 Pani hän sitte vettä maljaan, ja rupesi
pesemään opetuslasten jalkoja, ja kuivasi ne sillä liinaisella, jolla hän

vyötetty oli. 6 Niin hän tuli Simon Pietarin tykö, joka sanoi hänelle: Herra,
sinäkö minun jalkani peset? 7 Jesus vastasi ja sanoi hänelle: mitä minä
teen, et sinä sitä nyt tiedä, mutta tästedes saat sinä sen tietää. 8 Pietari
sanoi hänelle: ei sinun pidä ikänä pesemän minun jalkojani. Vastasi häntä
Jesus: ellen minä sinua pese, niin ei sinulla ole osaa minun kanssani. 9
Simon Pietari sanoi hänelle: Herra, ei ainoastaan minun jalkojani, mutta
myös kädet ja pää. 10 Sanoi Jesus hänelle: joka pesty on, ei se muuta
tarvitse, vaan että jalat pestään, ja niin hän on kokonansa puhdas: ja te
olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki. 11 Sillä hän tiesi pettäjänsä;
sentähden hän sanoi: ette kaikki ole puhtaat. 12 Sittekuin hän oli pessyt
heidän jalkansa ja vaatteensa ottanut, istui hän taas ja sanoi heille:
tiedättekö, mitä minä teille tehnyt olen? 13 Te kutsutte minun Mestariksi ja
Herraksi, ja te sanotte oikein; sillä minä myös olen. 14 Sentähden, jos
minä, joka olen Herra ja Mestari, olen teidän jalkanne pessyt, niin pitää
myös teidänkin toinen toisenne jalat pesemän. 15 Sillä minä annoin teille
esikuvan, että te niin tekisitte, kuin minä tein teille. 16 Totisesti, totisesti
sanon minä teille: ei ole palvelia suurempi herraansa, eikä sanansaattaja
suurempi kuin se, joka hänen lähetti. 17 Jos te nämät tiedätte, te olette
autuaat, jos te niitä teette. 18 En minä kaikista teistä puhu: minä tiedän ne,
jotka minä valitsin: mutta että Raamattu täytettäisiin: joka syö leipää minun
kanssani, hän tallasi minun jalallansa. 19 Nyt minä sanon teille ennenkuin
se tapahtuu, että sittekuin se tapahtunut on, te uskoisitte minun siksi. 20
Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka korjaa sen, jonka minä lähetän,
hän korjaa minun; mutta joka minun korjaa, hän korjaa sen, joka minun
lähetti. 21 Kuin Jesus nämät oli sanonut, tuli hän murheelliseksi hengessä,
ja todisti ja sanoi: totisesti, totisesti sanon minä teille: yksi on teistä minun
pettävä. 22 Niin opetuslapset katselivat toinen toisensa päälle, ja epäilivät,
kenestä hän sanoi. 23 Ja yksi hänen opetuslapsistansa istui pöydän tykönä
Jesuksen helmassa, jota Jesus rakasti. 24 Niin Simon Pietari viittasi sille,
visusti kysymään, kuka se olis, josta hän sanoi. 25 Kuin hän nojasi
Jesuksen rintaa vastaan, sanoi hän hänelle: Herra, kuka se on? 26 Jesus
vastasi: se on se, jolle minä kastetun palan annan. Ja kuin hän oli kastanut

leivän, antoi hän sen Juudaalle Simon Iskariotille. 27 Ja sen palan jälkeen
meni silloin häneen perkele. Niin Jesus sanoi hänelle: mitäs teet, niin tee
pikemmin. 28 Mutta sitä ei yksikään atrioitsevista ymmärtänyt, mitä varten
hän sen hänelle sanoi. 29 Sillä muutamat luulivat, koska Juudaalla oli
kukkaro, Jesuksen hänelle sanovan: osta, mitä me juhlapäiväksi
tarvitsemme, eli että hän vaivaisille jotakin antais. 30 Kuin hän siis sen
palan ottanut oli, meni hän kohta ulos; ja yö oli. 31 Kuin hän oli mennyt
ulos, sanoi Jesus: nyt on Ihmisen Poika kirkastettu, ja Jumala on
kirkastettu hänessä. 32 Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin on myös
Jumala kirkastava hänen itsessänsä, ja kirkastaa hänen pian. 33 Rakkaat
lapsukaiset, minä olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne: teidän pitää
minua etsimän, ja niinkuin minä sanoin Juudalaisille: ette taida sinne tulla,
kuhunka minä menen, niin minä sanon myös nyt teille. 34 Uuden käskyn
minä teille annan, että te rakastaisitte teitänne keskenänne, niinkuin minä
teitä rakastin, että te myös toinen toistanne rakastaisitte. 35 Siitä pitää
kaikkein tunteman teidät minun opetuslapsikseni, jos te keskenänne
rakkauden pidätte. 36 Sanoi Simon Pietari hänelle: Herra, kuhunkas
menet? Jesus vastasi häntä: kuhunka minä menen, et sinä taida nyt minua
seurata, mutta tästälähin sinä olet minua seuraava. 37 Pietari sanoi hänelle:
Herra, miksi en minä nyt taida sinua seurata? minä panen henkeni sinun
edestäs. 38 Jesus vastasi häntä: sinä panet henkes minun edestäni?
Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ei laula kukko ennenkuin sinä olet
kolmasti minun kieltänyt.

14

1 (Ja hän sanoi opetuslapsillensa:) älkööt teidän sydämenne murheellinen
olko; jos te uskotte Jumalan päälle, niin uskokaat myös minun päälleni. 2
Minun Isäni huoneessa on monta asuinsiaa; jos ei niin olisi, niin minä
sanoisin teille: minä menen valmistamaan teille siaa. 3 Ja vaikka minä
menen pois valmistamaan teille siaa, niin minä tulen jälleen ja otan teidät
tyköni, että kussa minä olen, siellä pitää myös teidän oleman. 4 Ja kuhunka
minä menen, te tiedätte, ja tien te myös tiedätte. 5 Sanoi Toomas hänelle:

Herra, emme tiedä, kuhunkas menet: kuinka siis me taidamme tietää tien?
6 Jesus sanoi hänelle: minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kenkään tule Isän
tykö, vaan minun kauttani. 7 Jos te tuntisitte minun, niin te tosin myös
tuntisitte Isäni; ja nyt te tunnette hänen, ja te näette hänen. 8 Philippus
sanoi hänelle: Herra, osoita meille Isä, niin me tyydymme. 9 Jesus sanoi
hänelle: minä olen niin kauvan aikaa teidän tykönänne, ja et sinä minua
tunne? Philippus, joka näki minun, hän näki myös Isän: kuinka siis sinä
sanot: osoita minulle Isä? 10 Etkös usko minun olevan Isässä ja Isän
minussa? Ne sanat, jotka minä teille puhun, en minä itsestäni puhu: mutta
Isä, joka minussa on, hän tekee työt. 11 Uskokaat minua, että minä olen
Isässä ja Isä on minussa; mutta jos ei, niin töiden tähden uskokaat minua.
12 Totisesti, totisesti sanon minä teille: joka uskoo minun päälleni, ne työt,
joita minä teen, hän on myös tekevä, ja suurempia, kuin ne ovat, on hän
tekevä; sillä minä menen Isäni tykö. 13 Ja mitä ikänä te anotte minun
nimeeni, sen minä teen: että Isä kunnioitettaisiin Pojan kautta. 14 Mitä te
anotte minun nimeeni, sen minä teen. 15 Jos te rakastatte minua, niin
pitäkäät minun käskyni. 16 Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille
toisen Lohduttajan, että hän teidän kanssanne olis ijankaikkisesti: 17
Totuuden Hengen, jota ei maailma taida ottaa vastaan, sillä ei he näe
häntä, eikä tunne häntä: mutta te tunnette hänen, sillä hän pysyy teidän
tykönänne ja on teissä oleva. 18 En minä jätä teitä orvoiksi, vaan minä
tulen teidän tykönne. 19 Vielä on vähän aikaa, ja ei maailma silleen minua
näe, mutta te näette minun; sillä minä elän, ja te myös elätte. 20 Sinä
päivänä pitää teidän ymmärtämän, että minä olen Isässä, ja te minussa ja
minä teissä. 21 Jolla minun käskyni ovat ja ne kätkee, se rakastaa minua:
mutta joka minua rakastaa, hän rakastetaan minun Isältäni, ja minä tahdon
häntä rakastaa, ja ilmoitan itseni hänelle. 22 Sanoi hänelle Juudas: (ei se
Iskariot) Herra, kuinka se tulee, ettäs tahdot meille itses ilmoittaa, ja et
maailmalle? 23 Jesus vastasi ja sanoi hänelle: joka minua rakastaa, se pitää
minun sanani; ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä,
ja asumme hänen tykönänsä. 24 Joka ei minua rakasta, ei se minun
sanojani kätke: ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän joka
minun lähetti. 25 Näitä olen minä teille puhunut, ollessani teidän

kanssanne. 26 Mutta Lohduttaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun
nimeeni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teille kaikki, mitä minä
teille sanonut olen. 27 Rauhan minä jätän teille, minun rauhani minä annan
teille: en minä anna teille niinkuin maailma antaa. Älkään teidän sydämenne
murheellinen olko, älkään myös peljätkö. 28 Te kuulitte minun sanovan:
minä menen pois ja tulen jälleen teidän tykönne. Jos te minua rakastaisitte,
niin te tosin iloitsisitte, että minä sanoin: minä menen Isän tykö; sillä Isä on
suurempi minua. 29 Ja nyt minä sanon teille ennen kuin se tapahtuu, että te
uskoisitte, kuin se tapahtunut on. 30 En minä tästedes puhu paljon teidän
kanssanne; sillä tämän maailman päämies tulee, jolla ei ole mitään
minussa. 31 Mutta että maailma ymmärtäis minun Isää rakastavan, ja
niinkuin Isä minulle käski, niin minä myös teen. Nouskaat, lähtekäämme
täältä!

15

1 Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on peltomies: 2 Jokaisen oksan
minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois, ja jokaisen, joka
hedelmän kantaa, hän puhdistaa, että se kantais runsaamman hedelmän. 3
Te olette nyt puhtaat, sen sanan tähden, jonka minä teille puhuin. 4
Pysykäät te minussa, ja minä teissä. Niinkuin ei oksa taida itsestänsä
hedelmää kantaa, ellei hän viinapuussa kiinni ole, niin ette tekään, jollette
minussa pysy. 5 Minä olen viinapuu, te olette oksat: joka minussa pysyy ja
minä hänessä, hän kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua ette voi
mitään tehdä. 6 Jos ei joku minussa pysy, se heitetään ulos niinkuin oksa,
ja kuivettuu, ja ne sidotaan kokoon, ja heitetään tuleen, ja palavat. 7 Jos te
minussa pysytte ja minun sanani pysyvät teissä, mitkä ikänä te tahdotte,
niin anokaat, ja te saatte. 8 Siinä minun Isäni kunnioitetaan, että te paljon
hedelmää kantaisitte, ja tulette minun opetuslapsikseni. 9 Niinkuin Isä
rakasti minua, niin minä myös rakastin teitä: kysykäät minun
rakkaudessani. 10 Jos te minun käskyni pidätte, niin te pysytte minun
rakkaudessani, niinkuin minä pidän Isäni käskyn ja pysyn hänen
rakkaudessansa. 11 Näitä olen minä teille puhunut, että minun iloni teissä

pysyis ja teidän ilonne tulis täydelliseksi. 12 Se on minun käskyni, että te
rakastatte teitänne keskenänne, niinkuin minä teitä rakastin. 13 Ei ole
kellään sitä suurempaa rakkautta, kuin että joku panis henkensä ystäväinsä
edestä. 14 Te olette minun ystäväni, jos te teette, mitä minä teidän käsken.
15 En minä tästedes sano teitä palvelijoiksi; sillä ei palvelia tiedä, mitä
hänen herransa tekee; mutta minä kutsun teitä ystäviksi, sillä kaikki, mitä
minä Isältäni kuulin, ne minä teille ilmoitin. 16 Ette minua valinneet, vaan
minä valitsin teidät, ja sääsin teidät, että te menisitte hedelmää tekemään ja
teidän hedelmänne pysyis: että mitä te anotte Isältä minun nimeeni, sen hän
antaa teille. 17 Näitä minä käsken teille, että te toinen toistanne
rakastaisitte. 18 Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkäät hänen ennen minua
vihanneen kuin teitä. 19 Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa
rakastais; mutta ette ole maailmasta, vaan minä valitsin teidät maailmasta,
sentähden maailma vihaa teitä. 20 Muistakaat sitä sanaa, jonka minä teille
sanoin: ei ole palvelia suurempi herraansa. Jos he minua vainosivat, niin he
myös teitä vainoovat: jos he minun sanani kätkivät, niin he teidänkin
sananne kätkevät. 21 Mutta kaikkia näitä tekevät he teille minun nimeni
tähden; sillä ei he tunne sitä, joka minun lähetti. 22 Jos en minä olisi tullut
ja heitä puhutellut, niin ei heillä olisi syntiä; mutta nyt ei heillä ole, millä he
syntinsä verhoovat. 23 Joka minua vihaa, hän vihaa myös minun Isääni. 24
Ellen minä olisi niitä töitä heidän seassansa tehnyt, joita ei kenkään muu
ole tehnyt, niin ei heillä olisi syntiä; mutta nyt he näkivät, ja vihasivat sekä
minua että minun Isääni. 25 Vaan (se tapahtui) että se täytettäisiin, mitä
heidän laissansa on kirjoitettu: he vihasivat minua ilman syytä. 26 Mutta
kuin Lohduttaja tulee, jonka minä teille Isältä lähetän, totuuden Henki,
joka Isästä käy ulos, se on minusta todistava. 27 Ja teidän pitää myös
todistaman; sillä te olette alusta minun kanssani.

16

1 Näitä olen minä puhunut teille, ette pahenisi. 2 He panevat teitä pannaan.
Ja aika tulee, että jokainen, joka teidät tappaa, se luulee tekevänsä
Jumalalle palveluksen. 3 Ja näitä he tekevät teille, ettei he tunne Isää eikä

minua. 4 Vaan minä puhuin näitä teille, että kuin se aika tulee, te niistä
muistaisitte, että minä teille sanonut olen; mutta en minä ole teille näitä
alusta sanonut, sillä minä olin teidän kanssanne. 5 Mutta nyt minä menen
sen tykö, joka minun lähetti, ja ei teistä minulta kenkään kysy: kuhunkas
menet? 6 Vaan että minä olen näitä teille puhunut, niin murhe täyttää
teidän sydämenne. 7 Kuitenkin sanon minä teille totuuden: se on teille
tarpeellinen, että minä menen pois; sillä ellen minä mene pois, niin ei
Lohduttaja tule teidän tykönne; mutta jos minä menen pois, niin minä
hänen teille lähetän. 8 Ja kuin hän tulee, niin hän nuhtelee maailmaa synnin
tähden, ja vanhurskauden tähden, ja tuomion tähden. 9 Synnin tähden
tosin, ettei he usko minun päälleni; 10 Mutta vanhurskauden tähden, että
minä menen Isäni tykö, ja ettette minua silleen näe; 11 Mutta tuomion
tähden, että tämän maailman päämies on tuomittu. 12 Minulla on vielä
paljo sanomista, mutta ette voi nyt kantaa. 13 Vaan kuin se tulee, totuuden
Henki, hän johdattaa teitä kaikkeen totuuteen; sillä ei hän puhu itsestänsä,
vaan mitä hän kuulee, sitä hän puhuu, ja tulevaisia hän teille ilmoittaa. 14
Hän on minua kunnioittava; sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa
teille. 15 Kaikki, mitä Isällä on, ne ovat minun; sentähden minä sanoin, että
hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille. 16 Vähän ajan perästä ja ette
näe minua, ja taas vähän ajan perästä te näette minun; sillä minä menen
Isäni tykö. 17 Niin muutamat hänen opetuslapsistansa puhuivat
keskenänsä: mikä se on, kuin hän sanoo meille: vähän ajan perästä ja ette
näe minua, ja taas vähän ajan perästä ja te näette minun, ja: minä menen
Isän tykö? 18 Niin he sanoivat: mikä se on, kuin hän sanoo: vähän ajan
perästä? emme tiedä, mitä hän puhuu. 19 Niin Jesus ymmärsi, että he
tahtoivat kysyä häneltä, ja sanoi heille: sitä te kysytte keskenänne, että
minä sanoin: vähän ajan perästä ja ette näe minua, ja taas vähän ajan
perästä ja te näette minun. 20 Totisesti, totisesti sanon minä teille: teidän
pitää itkemän ja parkuman, mutta maailma iloitsee: te tulette
murheellisiksi, mutta teidän murheenne käännetään iloksi. 21 Kuin vaimo
synnyttää, niin hänellä on kipu, sillä hänen hetkensä tuli; mutta kuin hän on
lapsen synnyttänyt, niin ei hän enään muista vaivaansa ilon tähden, että
ihminen on syntynyt maailmaan. 22 Niin teillä on myös nyt murhe; mutta

minä tahdon teitä jällensä nähdä, ja teidän sydämenne on iloitseva, ja ei
kenenkään pidä teidän iloanne teiltä ottaman pois. 23 Ja sinä päivänä ette
mitään kysy minulta. Totisesti, totisesti sanon minä teille: mitä ikänä te
anotte Isältä minun nimeeni, niin hän antaa teille. 24 Ette ole mitään minun
nimeeni tähän asti anoneet: rukoilkaat, niin te saatte, että teidän ilonne olis
täydellinen. 25 Näitä olen minä teille puhunut tapauksissa; mutta aika
tulee, etten minä silleen puhu teille tapauksissa, vaan ilmoitan julkisesti
teille minun Isästäni. 26 Sinä päivänä pitää teidän rukoileman minun
nimeeni. Ja en minä sano teille, että minä rukoilen Isää teidän tähtenne; 27
Sillä Isä rakastaa itse teitä, että te minua rakastitte ja uskoitte minun
Jumalasta lähteneen. 28 Minä läksin Isästä ja tulin maailmaan: taas minä
jätän maailman ja menen Isän tykö. 29 Sanoivat hänen opetuslapsensa
hänelle: katso, nyt sinä julkisesti puhut, ja et yhtään tapausta sano. 30 Nyt
me tiedämme sinun kaikki tietävän, ja et sinä tarvitse, että joku sinulta
kysyy, sentähden me uskomme sinun Jumalasta lähteneen. 31 Jesus vastasi
heitä: nyt te uskotte. 32 Katso, aika tulee, ja nyt tuli, että te jokainen
hajoitetaan omillensa, ja minun te yksinäni jätätte. En minä kuitenkaan
yksinäni ole, sillä Isä on minun kanssani. 33 Näitä olen minä teille puhunut,
että teillä minussa rauha olis. Maailmassa on teillä tuska; mutta olkaat
hyvässä turvassa, minä voitin maailman.

17

1 Näitä puhui Jesus, ja nosti silmänsä taivasta päin ja sanoi: Isä, hetki tuli,
kirkasta sinun Poikas, että sinun Poikas kirkastais myös sinun! 2 Niinkuin
sinä annoit hänelle vallan kaiken lihan päälle, antaa ijankaikkisen elämän
kaikille, jotka sinä hänelle annoit. 3 Mutta tämä on ijankaikkinen elämä,
että he sinun ainoan totisen Jumalan tuntisivat, ja jonkas lähetit, Jesuksen
Kristuksen. 4 Minä kirkastin sinun maan päällä: minä täytin sen työn,
jonkas minulle annoit tehdäkseni. 5 Ja nyt Isä, kirkasta sinä minua itse
tykänäs sillä kirkkaudella, joka minulla sinun tykönäs oli ennenkuin tämä
maailma olikaan. 6 Minä ilmoitin sinun nimes ihmisille, jotkas minulle
maailmasta annoit: he olivat sinun, ja minulle sinä ne annoit, ja sinun sanas

he kätkivät. 7 He tiesivät nyt kaikki olevan sinusta, mitkä sinä minulle
annoit. 8 Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, annoin minä heille; ja he
ne ottivat vastaan, ja totisesti tunsivat minun sinusta lähteneen, ja uskoivat,
että sinä minun lähetit. 9 Minä rukoilen heidän edestänsä: en minä
maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä minulle annoit, että
he ovat sinun omas. 10 Ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omas
ovat minun: ja minä olen kirkastettu heissä. 11 En minä silleen ole
maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykös. Pyhä
Isä! kätke niitä, jotka sinä minulle annoit, sinun nimes tähden, että he
olisivat yksi niinkuin mekin! 12 Kuin minä olin heidän kanssansa
maailmassa, niin minä kätkin heitä sinun nimessäs: ne, jotkas minulle
annoit, kätkin minä, ja ei niistä kenkään kadonnut, vaan se kadotuksen
lapsi, että Raamattu täytettäisiin. 13 Mutta nyt minä tulen sinun tykös ja
puhun näitä maailmassa, että heissä olis minun iloni täydellinen. 14 Minä
annoin heille sinun sanas, ja maailma vihasi heitä; sillä ei he ole
maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. 15 En minä rukoile,
ettäs heitä ottaisit pois maailasta, vaan ettäs heitä pahasta varjelisit. 16 Ei
he ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole. 17 Pyhitä heitä
totuudessas! Sinun puhees on totuus. 18 Niinkuin sinä minun lähetit
maailmaan, niin minä myös lähetin heidät maailmaan, 19 Ja minä pyhitän
itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat totuudessa pyhitetyt. 20 Mutta en
minä ainoasti heidän edestänsä rukoile, vaan myös niiden edestä, jotka
heidän sanansa kautta uskovat minun päälleni: 21 Että he kaikki yhtä
olisivat, niinkuin sinä Isä minussa olet ja minä sinussa, että hekin meissä
niin yhtä olisivat: että maailma uskois sinun minua lähettäneeksi. 22 Ja
minä annoin heille sen kunnian, jonka sinä minulle annoit, että he yhtä
olisivat, niinkuin mekin yhtä olemme. 23 Minä olen heissä ja sinä minussa,
että he niin yhdessä täydelliset olisivat, ja maailma tietäis, että sinä minun
lähetit, ja että sinä heitä rakastit, niinkuin sinä minua rakastit. 24 Isä, minä
tahdon, että kussa minä olen, siellä nekin olisivat minun kanssani, jotka
sinä minulle antanut olet: että he minun kunniani näkisivät, jonkas minulle
annoit; sillä sinä rakastit minua ennenkuin maailman perustus laskettu oli.
25 Vanhurskas Isä! ei maailma sinua tuntenut, mutta minä tunsin sinun, ja

nämät ymmärsivät, että sinä minun lähetit. 26 Ja minä julistin heille sinun
nimes, ja vielä julistan: että se rakkaus, jolla sinä minua rakastit, heissä
olis, ja minä myös heissä.

18

1 Kuin Jesus nämät oli sanonut, meni hän ulos opetuslastensa kanssa
Kedronin ojan ylitse: siellä oli yrttitarha, johon hän meni sisälle ja hänen
opetuslapsensa. 2 Mutta Juudas, joka hänen petti, tiesi myös sen paikan;
sillä Jesus tuli sinne usein opetuslastensa kanssa. 3 Kuin siis Juudas oli
joukon kanssansa ottanut ja palveliat ylimmäisiltä papeilta ja
Pharisealaisilta, tuli hän sinne lyhdyillä, tulisoitoilla ja sota-aseilla. 4 Kuin
siis Jesus tiesi kaikki, mitä hänelle tapahtuman piti, niin hän läksi ja sanoi
heille: ketä etsitte? 5 He vastasivat häntä: Jesusta Natsaretilaista. Sanoi
Jesus heille: minä olen! Mutta Juudas, jonka hänen petti, seisoi myös
heidän kanssansa. 6 Kuin siis Jesus sanoi heille: minä olen, astuivat he
takaperin ja lankesivat maahan. 7 Niin hän taas kysyi heiltä: ketä te etsitte?
Mutta he sanoivat: Jesusta Natsarealaista. 8 Jesus vastasi: minä sanoin
teille, että minä olen. Jos te siis minua etsitte, niin antakaat näiden mennä,
9 Että se puhe täytettäisiin, jonka hän oli sanonut: en minä niistä yhtään
kadottanut, jotka sinä minulle annoit. 10 Niin Simon Pietarilla oli miekka,
jonka hän veti ulos, ja löi ylimmäisen papin palveliaa ja hakkasi pois hänen
oikian korvansa; jonka palvelian nimi oli Malkus. 11 Niin Jesus sanoi
Pietarille: pistä miekkas tuppeen: eikö minun pidä juoman sitä kalkkia,
jonka Isä minulle antoi? 12 Niin joukko ja ylimmäinen päämies ja
Juudalaisten palveliat ottivat kiinni Jesuksen ja sitoivat hänen, 13 Ja veivät
ensin Hannaksen tykö, sillä hän oli Kaiphaan appi, joka oli sinä vuonna
ylimmäinen pappi. 14 Ja Kaiphas oli se, joka Juudalaisille oli neuvon
antanut, että yhtä ihmistä olis tarpeellinen kuolettaa kansan edestä. 15 Ja
Simon Pietari seurasi Jesusta, ja toinen opetuslapsi. Mutta se opetuslapsi
oli ylimmäisen papin tuttava ja meni sisälle Jesuksen kanssa ylimmäisen
papin saliin. 16 Mutta Pietari jäi ulos oven eteen. Niin toinen opetuslapsi,
joka ylimmäisen papin tuttava oli, meni ulos ja puhui ovenvartialle, ja toi

Pietarin sisälle. 17 Niin sanoi ovenvartiapiika Pietarille: etkö sinäkin olen
tämän miehen opetuslapsia? Hän sanoi: en ole. 18 Mutta palveliat, jotka
hiilistä olivat tulen tehneet, sillä kylmä oli, seisoivat ja lämmittelivät. Ja
Pietari seisoi myös heidän kanssansa ja lämmietteli. 19 Niin ylimmäinen
pappi kysyi Jesukselta hänen opetuslapsestansa ja opetuksestansa. 20
Jesus vastasi häntä: minä olen maailman edessä julkisesti puhunut: minä
olen synagogassa opettanut ja templissä, johonka Juudalaiset joka paikasta
kokoon tulevat, ja en ole mitään salaisuudessa puhunut. 21 Mitäs minulta
kysyt? Kysy niiltä, jotka kuulivat, mitä minä heille puhunut olen. Katso, ne
tietävät, mitä minä sanonut olen. 22 Mutta kuin hän näitä puhui, antoi yksi
niistä palvelioita, jotka läsnä seisoivat, Jesukselle korvapuustin ja sanoi:
niinkö sinä vastaat ylimmäistä pappia! 23 Jesus vastasi häntä: jos minä
pahasti puhuin, niin tunnusta se pahaksi, mutta jos minä oikein puhuin,
miksis minua lyöt? 24 Niin Hannas lähetti hänen sidottuna ylimmäisen
papin Kaiphaan tykö. 25 Mutta Simon Pietari seisoi ja lämmitteli. Niin he
sanoivat hänelle: etkö sinä ole myös hänen opetuslapsiansa? Hän kielsi ja
sanoi: en ole. 26 Sanoi hänelle yksi ylimmäisen papin palvelioista, sen
lanko, jonka korvan Pietari hakkasi pois: enkö minä sinua nähnyt
yrttitarhassa hänen kanssansa? 27 Niin Pietari taas kielsi, ja kohta kukko
lauloi. 28 Niin he veivät Jesuksen Kaiphaan tyköä raastupaan. Mutta se oli
aamu, ja ei he menneet raastupaan, ettei he itsiänsä saastuttaisi, vaan
söisivät pääsiäislampaan. 29 Niin Pilatus meni ulos heidän tykönsä ja
sanoi: mitä kannetta te tuotte tätä miestä vastaan? 30 He vastasivat ja
sanoivat hänelle: ellei hän pahantekiä olisi, emme olisi häntä sinun haltuus
antaneet. 31 Niin Pilatus sanoi heille: ottakaat te häntä ja tuomitkaat häntä
teidän lakinne jälkeen. Juudalaiset sanoivat siis hänelle: meidän ei sovi
ketään tappaa; 32 Että jesuksen puhe täytettäisiin, kuin hän sanoi,
merkiten, millä kuolemalla hänen piti kuoleman. 33 Niin Pilatus taas meni
raastupaan, kutsui Jesuksen ja sanoi hänelle: oletkos sinä Juudalaisten
kuningas? 34 Jesus vastasi häntä: sanotko sinä sen itsestäs, eli ovatko muut
sen minusta sinulle sanoneet? 35 Pilatus vastasi: olenko minä Juudalainen?
Sinun kansas ja ylimmäiset papit antoivat ylön sinun minulle: mitäs tehnyt
olet? 36 Jesus vastasi: ei minun valtakuntani ole tästä maailmasta. Jos

minun valtakuntani olis tästä maailmasta, niin tosin minun palveliani
olisivat sotineet, etten minä olisi tullut annetuksi ylön Juudalaisille; mutta
ei minun valtakuntakuntani ole täältä. **37** Niin Pilatus sanoi hänelle: niin
sinä olet kuningas? Jesus vastasi: sinä sen sanot, että minä olen kuningas.
Sitä varten olen minä syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä
totuden tunnustan. Jokainen, joka on totuudesta, se kuulee minun ääneni.
38 Pilatus sanoi hänelle: minä on totuus? Ja kuin hän sen sanonut oli, meni
hän taas ulos Juudalaisten tykö ja sanoi heille: en minä löydä yhtään syytä
hänessä. **39** Mutta teillä on tapa, että minun pitää teille päästämän yhden
pääsiäisenä: tahdotteko siis, että minä päästän teille Juudalaisten
kuninkaan? **40** Niin he huusivat taas kaikki, sanoen: ei tätä, vaan
Barabbasta. Mutta Barabbas oli ryöväri.

19

1 Niin Pilatus otti silloin Jesuksen ja ruoskitsi hänen, **2** Ja sotamiehet
väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja
puettivat hänen purpuravaatteesen, **3** Ja sanoivat: terve, Juudalaisten
kuningas! ja antoivat hänelle korvapuusteja. **4** Taas tuli Pilatus ulos ja
sanoi heille: katsokaat, minä tuon hänen teille ulos, että te tietäisitte, etten
minä löydä yhtään syytä hänessä. **5** Niin Jesus meni ulos, kantain
orjantappuraista kruunua ja purpuraista vaatetta. Ja hän sanoi heille: katso
ihmistä! **6** Mutta kuin ylimmäiset papit ja palveliat hänen näkivät, huusivat
he, sanoen: ristiinnaulitse, ristiinnaulitse häntä! Pilatus sanoi heille: ottakaat
te häntä ja ristiinnaulitkaat; sillä en minä löydä yhtään syytä hänessä. **7**
Vastasivat häntä Juudalaiset: meillä on laki, ja meidän lakimme jälkeen
pitää hänen kuoleman, että hän teki itsensä Jumalan Pojaksi. **8** Kun siis
Pilatus tämän puheen kuuli, pelkäsi hän vielä enemmin **9** Ja meni taas
raastupaan ja sanoi Jesukselle: kusta sinä olet? Mutta ei Jesus vastannut
häntä. **10** Niin Pilatus sanoi hänelle: etkös mitään minulle puhu? Etkös
tiedä, että minulla on valta sinua ristiinnaulita ja valta sinua päästää? **11**
Jesus vastasi: ei sinulla olisi yhtään valtaa minua vastaan, jos ei se olisi
sinulle annettu ylhäältä: sentähden on hänellä suurempi synti, joka minun

sinulle antoi ylön. 12 Ja siitä ajasta pyysi Pilatus häntä päästää. Mutta
Juudalaiset huusivat, sanoen: jos sinä hänen päästät, niin et sinä ole
keisarin ystävä; sillä jokainen, joka itsensä tekee kuninkaaksi, hän on
keisaria vastaan. 13 Kuin Pilatus tämän puheen kuuli, vei hän Jesuksen
ulos ja istui tuomio-istuimelle, siihen paikkaan, joka kutsutaan Litostroton,
mutta Hebreaksi Gabbata. 14 Mutta se oli pääsiäisen valmistuspäivä, lähes
kuudennella hetkellä. Ja hän sanoi Juudalaisille: katso, teidän kuninkaanne.
15 Mutta he huusivat: ota pois, ota pois, ristiinnaulitse häntä! Pilatus sanoi
heille: pitääkö minun ristiinnaulitseman teidän kuninkaanne? Ylimmäiset
papit vastasivat: ei meillä ole kuningasta, vaan keisari. 16 Niin silloin hän
antoi hänen heille ristiinnaulittaa. Mutta he ottivat Jesuksen ja veivät pois.
17 Ja hän kantoi ristiänsä ja meni siihen paikkaan, joka kutsutaan
Pääkallon paikaksi, mutta Hebreaksi Golgata. 18 Siellä he ristiinnaulitsivat
hänen ja kaksi muuta hänen kanssansa kahden puolen, mutta Jesuksen
keskelle. 19 Niin Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja pani ristin
päälle, ja oli näin kirjoitettu: JESUS NATSARENUS JUUDALAISTEN
KUNINGAS. 20 Tämän päällekirjoituksen luki monta Juudalaisista; sillä
se paikka oli läsnä kaupunkia, jossa Jesus ristiinnaulittiin. Ja oli kirjoitettu
Hebreaksi, Grekaksi ja Latinaksi. 21 Niin sanoivat Juudalaisten ylimmäiset
papit Pilatukselle: älä kirjoita: Juudalaisten kuningas; vaan että hän on
sanonut: minä olen Juudalaisten kuningas. 22 Pilatus vastasi: mitä minä
kirjoitin, sen minä kirjoitin. 23 Kuin siis sotamiehet olivat Jesuksen
ristiinnaulinneet, ottivat he hänen vaatteensa (ja tekivät neljä osaa, kullekin
sotamiehelle osan), ja hameen; mutta hame ei ollut ommeltu, vaan
kokonansa ylhäältä (alaspäin) kudottu. 24 Niin he sanoivat keskenänsä:
älkäämme tätä rikkoko, vaan heittäkäämme tästä arpaa, kenenkä se pitää
oleman: että Raamattu täytettäisiin, joka sanoo: he ovat minun vaatteeni
itsellensä jakaneet ja ovat heittäneet minun hameestani arpaa. Ja
sotamiehet tosin näin tekivät. 25 Mutta Jesuksen ristin tykönä seisoi hänen
äitinsä ja hänen äitinsä sisar Maria, Kleopaan emäntä, ja Maria Magdalena.
26 Kuin siis Jesus näki äidin ja opetuslapsen siinä sesovan, jota hän
rakasti, sanoi hän äidillensä: vaimo, katso sinun poikaas. 27 Sitte sanoi hän
opetuslapselle: katso sinun äitiäs. Ja siitä hetkestä otti opetuslapsi hänen

tykönsä. **28** Sitte, kuin Jesus tiesi jo kaikki täytetyksi, ja että Raamattu
täytettäisiin, sanoi hän: minä janoon. **29** Oli siis yksi astia pantu etikkaa
täyteen, ja he täyttivät sienen etikalla ja panivat sen ympärille isoppia, ja
panivat sen hänen suunsa eteen. **30** Kuin siis Jesus oli etikkaa ottanut,
sanoi hän: se on täytetty! ja kallisti päänsä ja antoi henkensä. **31** Mutta että
valmistuspäivä oli, ja ei ruumiit pitänyt ristissä oleman sabbatina, (sillä se
sabbatin päivä oli suuri,) rukoilivat siis Juudalaiset Pilatusta, että heidän
sääriluunsa piti rikottaman ja he otettaman alas. **32** Niin sotamiehet tulivat
ja rikkoivat ensimmäisen luut ja toisen, joka hänen kanssansa oli
ristiinnaulittu; **33** Mutta kuin he tulivat Jesuksen tykö ja näkivät hänen jo
kuolleeksi, niin ei he rikkoneet hänen luitansa; **34** Vaan yksi sotamiehistä
avasi hänen kylkensä keihäällä, josta kohta vuoti veri ja vesi. **35** Ja joka
tämän näki, hän on sen todistanut ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän
tietää totta sanovansa, että te myös uskoisitte. **36** Sillä nämät ovat
tapahtuneet, että Raamattu täytettäisiin: ei teidän pidä luuta rikkoman
hänessä. **37** Ja taas toinen kirjoitus sanoo: he saavat nähdä, ketä he ovat
pistäneet. **38** Mutta sen jälkeen rukoili Pilatusta Joseph Arimatiasta, (joka
oli Jesuksen opetuslapsi, vaan salaa Juudalaisten pelvon tähden), että hän
olis saanut ottaa Jesuksen ruumiin; ja Pilatus salli sen. Niin hän tuli ja otti
Jesuksen ruumiin. **39** Niin tuli myös Nikodemus, (joka oli ensin yöllä
Jesuksen tykö tullut,) ja toi mirhamia ja aloeta sekoitettua, lähes sata
naulaa, **40** Niin he ottivat Jesuksen ruumiin ja käärivät sen liinaiseen,
hyvän-hajullisten yrttein kanssa, niinkuin Juudalaisten tapa on haudata. **41**
Mutta siinä paikassa, jossa hän ristiinnaulittiin, oli yrttitarha, ja
yrttitarhassa uusi hauta, johonka ei vielä kenkään ollut pantu: **42** Siihen he
panivat Jesuksen Juudalaisten valmistuspäivän tähden, että se hauta oli
läsnä.

20

1 Mutta ensimmäisenä päivänä viikossa tuli Maria Magdalena varhain,
kuin vielä pimiä oli, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudalta. **2** Niin
hän juoksi ja tuli Simon Pietarin tykö ja sen opetuslapsen tykö, jota Jesus

rakasti, ja sanoi heille: he ovat Herran ottaneet pois haudasta, ja emme
tiedä, kuhunka he hänen panivat. **3** Niin Pietari meni ulos ja toinen
opetuslapsi, ja tulivat haudalle. **4** Mutta he juoksivat kahden ynnä, ja
toinen opetuslapsi juoksi edellä nopeammin kuin Pietari, ja tuli ensin
haudalle. **5** Ja kuin hän itsensä kumarsi, näki hän liinaiset pantuna, mutta ei
hän kuitenkaan mennyt sisälle. **6** Niin Simon Pietari tuli seuraten häntä, ja
meni hautaan, ja näki kääriliinat pantuna. **7** Ja hikiliinan, joka hänen päänsä
päällä oli ollut, ei kääriliinan kanssa, vaan erinänsä käärittynä yhteen
paikkaan. **8** Niin meni myös toinen opetuslapsi sisälle, joka ensin haudalle
tullut oli, ja näki sen ja uskoi. **9** Sillä ei he vielä Raamattua ymmärtäneet,
että hän oli nouseva kuolleista. **10** Niin ne opetuslapset menivät taas
yhteen. **11** Mutta Maria seisoi ulkona haudan edessa ja itki. Ja kuin hän
niin itki, kumarsi hän itsensä hautaan. **12** Ja näki kaksi enkeliä valkeissa
vaatteissa istuvan, yhden pään puolessa ja toisen jalkain puolessa, siinä
missä Jesuksen ruumis pantu oli. **13** Ne sanoivat hänelle: vaimo, mitäs
itket? Hän sanoi heille: he ovat minun Herrani ottaneet pois, ja en tiedä,
kuhunka he hänen ovat panneet. **14** Ja kuin hän nämät sanonut oli, käänsi
hän itsensä taapäin, ja näki Jesuksen seisovan, eikä tietänyt, että se oli
Jesus. **15** Sanoi Jesus hänelle: vaimo, mitäs itket? ketäs etsit? Mutta hän
luuli sen yrttitarhan haltiaksi, ja sanoi hänelle: Herra, jos sinä hänen
kannoit pois, niin sano minulle, kuhunkas hänen panit, ja minä tahdon
hänen ottaa. **16** Jesus sanoi hänelle: Maria! niin hän käänsi itsensä ja sanoi
hänelle: Rabboni, se on: Mestari. **17** Jesus sanoi hänelle: älä minuun rupee;
sillä en minä ole vielä mennyt ylös minun Isäni tykö, vaan mene minun
veljeini tykö ja sano heille: minä menen ylös minun Isäni tykö ja teidän
Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö. **18** Maria
Magdalena tuli ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran, ja että
hän näitä hänelle sanoi. **19** Kuin siis sen sabbatin päivän ehtoo oli, ja ovet
olivat suljetut, jossa opetuslapset kokoontuneet olivat Juudalaisten pelvon
tähden, tuli Jesus ja seisoi heidän keskellänsä ja sanoi heille: rauha olkoon
teille! **20** Ja kuin hän sen sanonut oli, osoitti hän heille kätensä ja kylkensä.
Niin opetuslapset ihastuivat, että he näkivät Herran. **21** Ja Jesus taas sanoi
heille: rauha olkoon teille! niinkuin Isä minun lähetti, niin minä myös

lähetän teidät. 22 Ja kuin hän nämät sanonut oli, puhalsi hän heidän
päällensä ja sanoi heille: ottakaat Pyhä Henki: 23 Joille te synnit anteeksi
annatte, niille ne anteeksi annetaan, ja joille te ne pidätte, niille ne ovat
pidetyt. 24 Mutta Toomas, yksi kahdestatoistakymmenestä, joka
kaksoiseksi kutsutaan, ei ollut heidän kanssansa, kuin Jesus tuli. 25 Niin
muut opetuslapset sanoivat hänelle: me näimme Herran. Mutta hän sanoi
heille: ellen minä näe hänen käsissänsä naulan reikää, ja pistä sormeani
naulain siaan, ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko. 26 Ja
kahdeksan päivän perästä olivat opetuslapset taas sisällä, ja Toomas
heidän kanssansa. Niin Jesus tuli, kuin ovet suljetut olivat, ja seisoi heidän
keskellänsä, ja sanoi: rauha olkoon teille! 27 Sitte sanoi hän Toomaalle:
pistä sormes tänne, ja katso minun käsiäni, ja ojenna tänne kätes, ja pistä
minun kylkeeni, ja älä ole epäuskoinen, vaan uskovainen. 28 Toomas
vastasi ja sanoi hänelle: minun Herrani ja minun Jumalani! 29 Jesus sanoi
hänelle: ettäs näit minun, Toomas, niin sinä uskoit: autuaat ovat ne, jotka ei
näe, ja kuitenkin uskovat. 30 Niin teki myös Jesus monta muuta merkkiä
opetuslastensa nähden, jotka ei tässä kirjassa ole kirjoitetut. 31 Mutta
nämät ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jesus on Kristus, Jumalan
Poika, ja että te saisitte elämän uskon kautta hänen nimeensä.

21

1 Sitte ilmoitti Jesus taas itsensä opetuslapsille Tiberiaan meren tykönä, ja
hän ilmoitti itsensä näin: 2 Simon Pietari ja Toomas, joka kaksoiseksi
kutsutaan, olivat ynnä ja Natanael, joka oli Galilean Kaanasta, ja
Zebedeuksen pojat ja kaksi muuta hänen opetuslapsistansa. 3 Sanoi Simon
Pietari heille: minä menen kalaan: ne sanoivat hänelle: me menemme myös
kanssas. Niin he menivät ja astuivat kohta venheesen, ja ei he sinä yönä
mitään saaneet. 4 Mutta kuin jo aamu oli, niin Jesus seisoi rannalle; mutta
ei opetuslapset tietäneet, että se oli Jesus. 5 Niin sanoi Jesus heille: lapset,
onko teillä mitään syötävää? He vastasivat häntä: ei. 6 Hän sanoi heille:
laskekaat verkko oikialle puolelle venhettä, niin te löydätte. Niin he
laskivat, ja tuli niin paljo kaloja, ettei he voineet vetää. 7 Niin sanoi se

opetuslapsi, jota Jesus rakasti, Pietarille: Herra se on. Kuin Simon Pietari
sen kuuli, että se oli Herra, vyötti hän hameen ympärillensä, (sillä hän oli
alasti,) ja heitti itsensä mereen. **8** Mutta muut opetuslapset tulivat
venheellä, (sillä ei he olleet kaukanan maalta, vaan lähes kaksisataa
kyynärää,) ja vetivät verkon kaloinensa. **9** Kuin he siis olivat maalle tulleet,
näkivät he hiilet ja kalan, niiden päällä pantuna, ja leivän. **10** Jesus sanoi
heille: tuokaat tänne niistä kaloista, jotka te nyt saitte. **11** Simon Pietari
meni ja veti verkon maalle, täynnä suuria kaloja, sata ja
kolmekuudettakymmentä. Ja vaikka niitä niin monta oli, ei kuitenkaan
verkko revennyt. **12** Jesus sanoi heille: tulkaat rualle; mutta ei yksikään
opetuslapsista uskaltanut häntä kysyä: kukas olet? sillä he tiesivät sen
olevan Herran. **13** Niin Jesus tuli, otti leivän ja antoi heille, niin myös
kalan. **14** Tämä on kolmas kerta, kuin Jesus opetuslapsillensa ilmestyi,
sitte kuin hän oli noussut ylös kuolleista. **15** Kuin he siis syöneet olivat,
sanoi Jesus Simon Pietarille: Simon Jonan poika! rakastatkos minua
enempi kuin nämät? Hän sanoi: jaa, Herra, sinä tiedät, että minä sinua
rakastan. Hän sanoi hänelle: ruoki minun karitsoitani. **16** Ja sanoi taas
toisen kerran hänelle: Simon Jonan poika! rakastatkos minua? Hän vastasi:
jaa, Herra, sinä tiedät, että minä sinua rakastan. Sanoi hän hänelle: kaitse
minun lampaitani. **17** Hän sanoi kolmannen kerran hänelle: Simon Jonan
poika! rakastatkos minua? Pietari tuli murheelliseksi, että hän kolmannen
kerran sanoi hänelle: rakastatkos minua? ja sanoi hänelle: Herra, sinä tiedät
kaikki: sinä tiedät, että minä rakastan sinua. Jesus sanoi hänelle: ruoki
minun lampaitani. **18** Totisesti, totisesti sanon minä sinulle: kuin sinä olit
nuori, niin sinä vyötit itses ja menit, kuhunkas tahdoit; mutta kuin
vanhenet, niin sinä ojennat kätes, ja toinen vyöttää sinun, ja vie, kuhunka et
sinä tahdo. **19** Mutta sen hän sanoi, antain tietää, millä kuolemalla hänen
piti kunnioittaman Jumalaa. Ja kuin hän sen sanonut oli, sanoi hän hänelle:
seuraa minua. **20** Pietari käänsi itsensä, ja näki sen opetuslapsen
seuraavan, jota Jesus rakasti, joka myös oli Jesuksen rinnoilla
ehtoollisessa maannut, ja sanonut: Herra, kuka se on, joka sinun pettää? **21**
Kuin siis Pietari hänen näki, sanoi hän Jesukselle: Herra, mitästä tämä? **22**
Jesus sanoi hänelle: jos minä tahtoisin hänen siihenasti olevan kuin minä

tulen, mitä sinun siihen tulee? Seuraa sinä minua. **23** Niin veljesten seassa
kävi ulos se puhe, ettei sen opetuslapsen pitänyt kuoleman. Mutta ei Jesus
hänelle sanonut: ei hän kuole, vaan: jos minä tahdon hänen siihenasti
olevan kuin minä tulen, mitä sinun siihen tulee? **24** Tämä on se opetuslapsi,
joka todistaa näistä ja on nämät kirjoittanut, ja me tiedämme hänen
todistuksensa todeksi. **25** On myös paljon muuta, mitä Jesus teki, jos ne
erinänsä kirjoitettaisiin, en minä luulisi koko maailman käsittävän niitä
kirjoja, joita pitäis kirjoitettaman. Amen.